N° 12
17e JAARGANG
20-3-62
10 F
WEEKBLAD
IN NEDERLAND 75 Ct

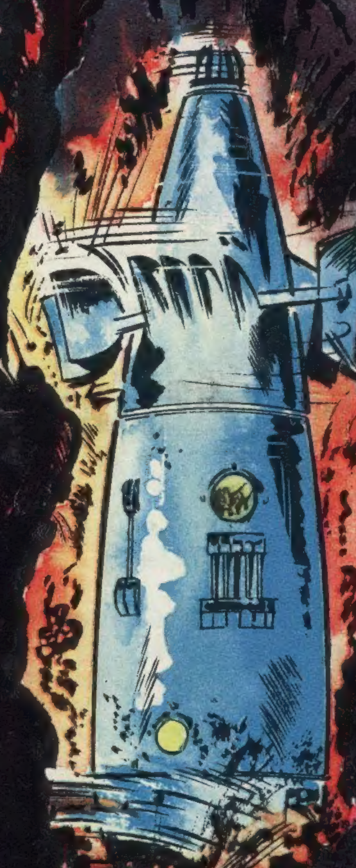
52 pagina's

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

EEN DOKTER IS DE HELD
VAN DIT VERHAAL
VOL MYSTERIE EN...

SCIENCE FICTION

DE LENTE

« Een nieuwe lente, een nieuw geluid ! » om het met de dichter te zeggen. Iedere lente betekent vernieuwing en, luiden we vandaag de lente in, de vernieuwing die was er reeds ! De lentefee was nog in de Sahara — zoals je op pagina 33 kan lezen — toen in ons blad de vernieuwing reeds werd ingezet : een prachtig omslag van glanzend, stevig papier en vier pagina's méér ! In ieder nummer een compleet stripverhaal meer dan vroeger en bovendien een fraai geïllustreerde vertelling.

Ik hoop dat je die vernieuwing èn verbetering met vreugde begroet hebt en dat je, moest je vroeger ooit boos geweest zijn op de publiciteit, het nu niet meer bent. Zie-je, de publiciteit is uit de moderne pers niet meer weg te denken, maar ze hoeft geen struikelsteen te zijn. Ze kan een bouwsteen zijn, en dàt is ze in Kuifje : een bouwsteen om ons blad mooier en groter te maken.

Je hebt intussen de tijd gehad om te kijken, te lezen en te oordelen, scherp dus je beste pen en schrijf ons onverwijld wat je denkt over de grote lente-vernieuwing van je lijfblad.

Kuifje

JO-EL 62

TON en TINNEKE

SURPRISE-PARTY door Attanasio

DE GETUIGE

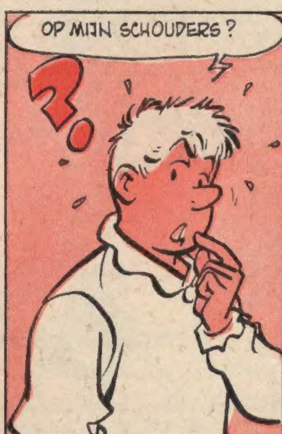
Kid is de enige die het gelaat van de boef El Peso

VAN RIO GRANDE

EEN AVONTUUR VAN CHICK BILL door TIBET Scenario : GREG

gezien heeft. Hij zal dit buitenkansje duur betalen.

WORDT VOORTGEZET

de kruisridder

Zullen Koenraad en zijn vrienden er in slagen om, vermomd als

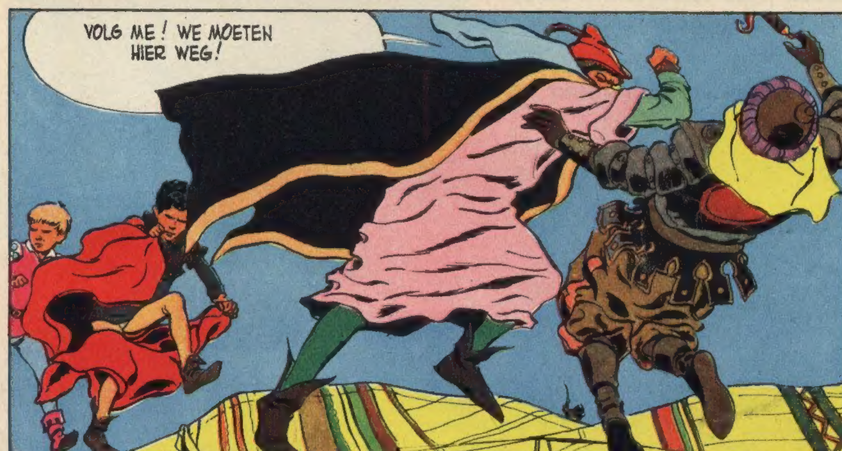
zonder naam

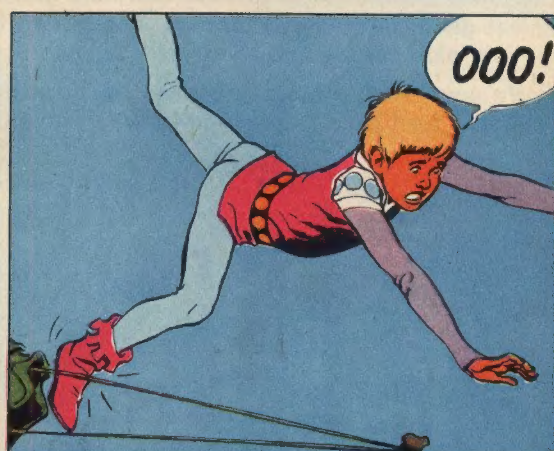
door paul cuvelier

...nlanders, de Arabieren te misleiden en Antiochië binnen te dringen?

WORDT VOORTGEZET

ONZE LIEVE LAUREATE

EINDELIJK hebben we dan een plaatsje gevonden om de foto van onze knappe laureate, Yvette Swinnen, die de grote prijs van de Kuifje's Cross won, te publiceren. In nummer 3 drukten we de brief af waarin zij ons beloofde een foto van haar te sturen zodra ze de examens achter de rug had.

Yvette vertelde ons dat ze op een zondagochtend geboren werd en dat ze daarom door heel de familie als een gelukskind beschouwd wordt. Nou, dat willen wij best geloven !

Yvette leest 's winters heel veel, maar tijdens de zomermaanden maakt ze graag verre reizen. Dit jaar hoopt ze naar Zwitserland te gaan. Yvette heeft een aardig plannetje. Ze wil namelijk van dit jaar af haar Kuifje's jaarlijks laten inbinden om er later een hele bibliotheek mee te vullen. Vinden jullie dat geen fijn idee ? Wanneer Yvette dan later jongelui op visite krijgt, zullen die zich beslist nooit vervelen bij haar.

We wensen Yvette nog veel succes, hopen dat ze flink blijft studeren en dat we nog heel dikwijls nieuws van haar zullen krijgen.

EEN PRAATJE BIJ EEN PLAATJE

GIJSBREGHT VAN AEMSTEL bij je thuis !

WIE Joost van den Vondel zegt, is trots omdat die grote schrijver een Nederlander is, maar kijkt toch een tikkeltje op tegen de lectuur van een van zijn drama's.

Dit is trouwens niet te verwonderen, want Vondels werken zijn geschreven voor « spreeckende personagien » en er gaat een heleboel van de heerlijke lyrische dichtkunst verloren, indien men uitsluitend op zichzelf aangewezen is om zich in de werken van de grote dramaticus uit de Gouden Eeuw te verdiepen.

Wij hebben in de Nationale Discotheek een plaat ontdekt die ons een zeer artistieke vertolking van Vondels Gijsbreght van Aemstel brengt. Je komt dadelijk in de ban van de stemmen van de vermaarde toneelkunstenaars zoals Johan Schmitz in de hoofdrol, Henk van Ulsen als de spie van Vosmeer, Ellen Vogel als Badeloch en nog vele andere artiesten, die hun medewerking hebben verleend.

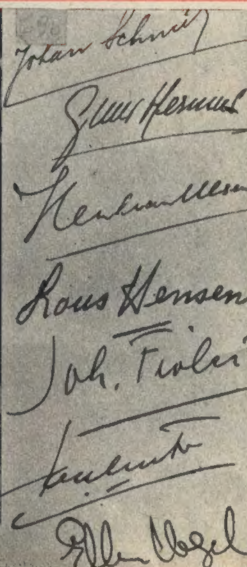
Het beluisteren van de opname duurt iets meer dan een uur en als je de tekst er bij neemt zal je enkele coupures merken, die echter het normale verloop van het verhaal niet storen.

Je geniet van de volzinnen die het epos van het geslacht van Aemstel vertellen en leeft de strijd mee om Amstelredam en Amsterland, door Diederik van Haarlem en Willem van Egmond belegerd. Tegen het einde van het treurspel profeteert de aartsengel Rafaël :

Uw afkomst middlerwijl
[en zal niet ondergaan
Maar eeuwigh adelijck
[en eerelijck bestaen
op sloten en in steen
[en loffelijck regeeren,
en Aemstels oude naem
[en zal geen roem ontberen.

v.l.n.r. GUUS HERMUS, TRINS SNIJDERS, HENK van ULSEN, KO van DIJK, TON LUTZ, JOHAN SCHMITZ, ELLEN VOGEL, PAUL HUF, LOES HENSEN, JOHAN FIOLET, MAX CROISET, A. JANSEN, LUC LUDOLPH, GERARD PIESAAR.

Je kan de plaat uitlenen onder het nummer H 430 in de Nationale Discotheek te Antwerpen, Leuven of Brussel.

HOEMPA * PA ZWAAIT DE KRIJGSBIJL!

TEKENINGEN: UDERZO GOSCINNY

Het grote uur is aangebroken. De Fransen en de Sjavasjava's trekken naar het kamp van de Pruisen.

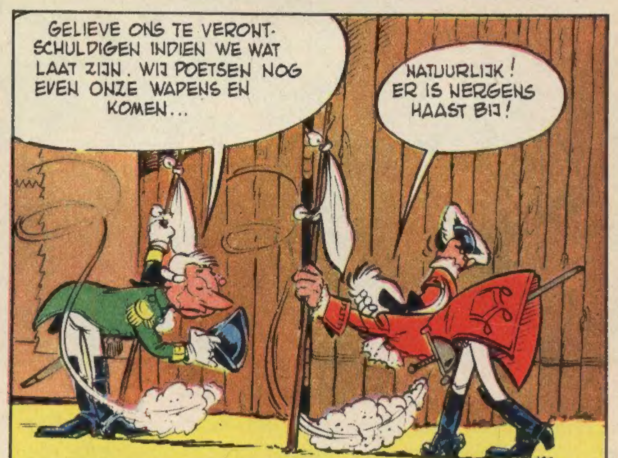

WORDT VOORTGEZET

Het GROOT AVONTUUR LIGT ONDER WATER

KLAAR-VOOR-ONDER-WATER » in dienst van de wetenschap. Dat is momenteel het devies van een groot aantal Nederlanders dat het tot zijn hobby rekent als amateur de duiksport te beoefenen, het al of niet met zuurstofcylinders afdalen in de geheimzinnige wereld van de grote stilte. Het heeft een initiatief genomen dat gerust als een wereldprimeur mag gelden. Sinds kort bestaat namelijk de Stichting Onderwater-Onderzoek, de z.g. SOWO, die sportduikers in nauw contact brengt met archeologen, geologen en geschiedkundigen. Van elkaar weten zij hoegenaamd niets, maar zij kunnen elkaar toch goed gebruiken. Wat is het geval ? De geoefende duikers zijn in staat om op talrijke plaatsen uit pure liefhebberij onderzoekingen te verrichten, waarin de archeologen, geologen, biologen etcetera groot belang stellen. Anderzijds kunnen bepaalde opdrachten aan deze duikers gedaan, het plezier in hun sport vergroten en kan hun kennis verrijkt worden. De verschillende wetenschappelijke instanties hebben nu besloten om van hun kant ook iets te doen. Zij gaan ieder op hun terrein de duikers voorlichten, deelgenoot maken van hun geheim. Met als het ware een mes dat an twee kanten snijdt, begint deze Stichting aan een veelbelovend avontuur.

AL IN VROEGER TIJD

VOOR het speuren onder water heeft in Nederland altijd een beperkte belangstelling bestaan. Slechts een enkeling was bereid het rijk van de absolute stilte binnen te glijden en hier de onheilspellende duisternis te verdragen. De verhalen willen dat men deze enkelingen reeds in de zeventiende eeuw aantrof. Cornelis Drebbel was er zo een. Hij verdween minuten lang onder water, zonder dat men nu precies wist hoe. Zijn tijdgenoot Leeghwater, de grote specialist in het droogmalen, deed hetzelfde en hij bracht daarmee een der grote attracties op de vaderlandse kermis. In Amsterdam bijvoorbeeld zagen enkele honderden poorters hoe Leeghwater zonder blikken of blozen in de Boerewetering wegzakte en wel twintig minuten lang onder bleef. Terwijl een deel van het publiek ontzet en verbijsterd naar huis rende, zouden anderen gehoord hebben hoe hij onder water op de trompet blies... Leeghwater heeft op deze wijze geruime tijd in zijn onderhoud voorzien, want als hij na zijn stunt met de pet rondging, stelde men hem nooit teleur.

Eerst na de tweede wereldoorlog kan men zeggen dat in het nautische Nederland het duiken als sport enige opgang heeft gemaakt. Een bescheiden begin van enkele clubjes, waarbij het tot nu toe eigenlijk gebleven is. Naar wij vernamen zijn hier op het ogenblik om en nabij de vijfhonderd sportduikers, verdeeld over twaalf verschillende verenigingen. Vergeleken bij Frankrijk en Italië, waar men zeker vijftig à zestigduizend sportduikers telt, is dat natuurlijk maar heel weinig. Een der oorzaken hiervan is dat het water in de noordelijke contreien zó troebel is en in de vaktermen ronduit zwart wordt genoemd. In de Middellandse Zee, het dorado van elke sportduiker, ligt dat heel anders. Daar is het soms op vijftig meter diepte nog licht. Een ander nadeel is dat hier de duiksport nog té veel als iets sensationeels wordt beschouwd, exclusief werk voor keiharde binken, die voor niets terugdeinzen. Dat betreuren wij in hoge mate, want ofschoon wij best willen aannemen dat het langdurig onderwater vertoeven voor een mens als vrije tijdsbesteding zo op het oog erg ongewoon is, blijven wij het toch zuiver als een sportieve prestatie beschouwen. Er is niets ongewoons aan. Immers, je kunt als je de techniek goed beheerst onder water roken, een appeltje schillen en opeten, een slokje limonade drinken, je kunt knikkeren op de bodem — een belevenis op zich, want hoe hard je ook rolt, je krijgt de knikker haast niet weg — en met de speer jagen op vissen, ofschoon dit laatste in Nederland verboden is. Nu, in SOWO-verband, hopen de amateurduikers dat de onderwatersport hier een grotere aanhang krijgt, meer belangstelling ook, die zij ongetwijfeld verdient als de grote, boeiende belevenis in de vreemde wereld onder de waterspiegel.

Haye THOMAS

« De Brittenburg » : een geheim van de zee

Voor de Nederlandse kust bij Katwijk ligt een ruïne in zee, de restanten van wat ooit naar alle waarschijnlijkheid een sterk Romeins fort is geweest. Dat beweren althans bij hoog en bij laag de archeologen, maar wie het op de winderige boulevard van dit oude vissersnest aan een schipper vraagt, krijgt te horen dat al die geleerde mannen wel gek moeten zijn om stokoude stenen uit zee op te vissen. En er wordt met een spottend lachje bijverteld dat er heus alleen maar stenen liggen, die de netten van de vissers beschadigen, gewoon wat « zwijnderij » zoals de Katwijkers zeggen, door de onstuimige golfslag van de zee aangevoerd. De archeologen houden echter vol. Daar onder de branding ligt « de Brittenburg » zeggen zij koppig, en die oude ruïne opgraven zou wel eens tot verrassende vondsten kunnen leiden. Zij hebben de leden van de Nederlandse Onderwater Jagers Club meegesleept in hun enthousiasme en deze willen nu niets liever dan intensief zoeken en daarmee hun geleerde broers helpen. Ruim twee jaar geleden zijn zij begonnen met een eerste poging, een grootscheepse duik in het zilte nat, maar de zee was ruw en de temperatuur van het water verre van aantrekkelijk. De woelige golven wervelden het zand op en er was nauwelijke van enig zicht sprake. Met een decca-apparaat werd de bodem afgetast op een diepte, die varieerde van acht tot tien meter. Erg best ging dat niet en men besloot dan maar de meest eenvoudige weg te bewandelen en het terrein gewoon met de blote hand af te tasten. Daarbij maakte men gebruik van de volgende methode. Men verankerde een boei met een lijn aan de bodem en bevestigde hieraan weer een koord die men vasthield. Daarmee kon men systematisch in een cirkel om de boei de bodem aftasten. De stroom was sterk en de handen werden ijskoud en ten slotte zelfs gevoelloos. De enige resultaten waren het peilen van een diepe put, die wellicht een afvalput van « De Brittenburg » is en het vinden van een vrij onverklaarbaar plateau, dat plotseling als een soort blok van anderhalve meter hoogte uit de zeebodem oprees. De maten van dit blok zouden wel eens kunnen kloppen met de oorspronkelijke afmetingen van de vroegere bouwval, redeneerden de archeologen hoopvol... Aan deze vage gegevens heeft men zich vastgeklampt. Er zal een nieuwe grote aanval ondernomen worden op de « Brittenburg ». En dat is dan meteen de eerste vette kluif van de SOWO, die echter nog meer pijlen op haar boog heeft : de verdronken dorpen in de Zeeuwse en Zuidhollandse delta, het fascinerende gebied van de Wadden en de bodem van een deel van de voormalige Zuiderzee.

De wonderbare avonturen van TOM LANDEN

DE RAADSELACHTIGE ALGE

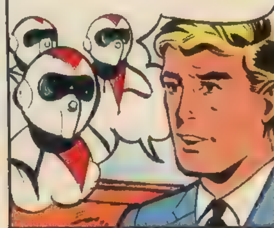
NIETS SCHEEN ER OP TE WIJZEN DAT TOM LANDEN WEER OP HET PUNT STOND EEN NIEUW AVONTUUR TE BELEVEN... DE AVOND NADAT HIJ KENNIS MAAKTE MET DE VREEMDE WEZENS, KRIJGT HIJ HET BEZOEK VAN EEN VRIEND EN TOM VERHAALT HEM...

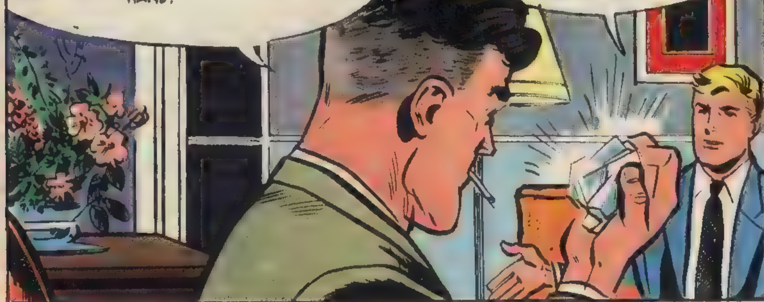
DE GEHEIMZINNIGE VERSCHIJNING VAN DE VLIEGENDE SCHOTEL

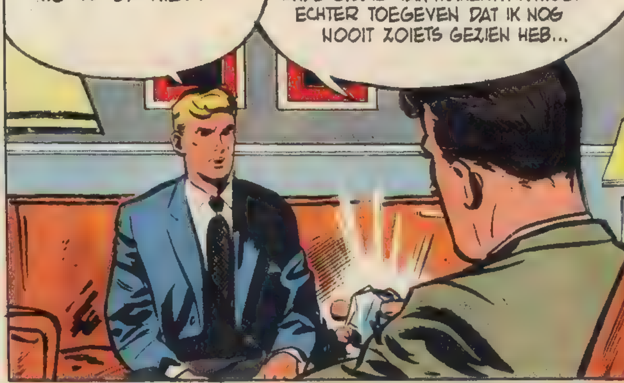
LEES **DE ONBEKENDEN** IN KUIFJE NR. 7.

ENKELE DAGEN LATER

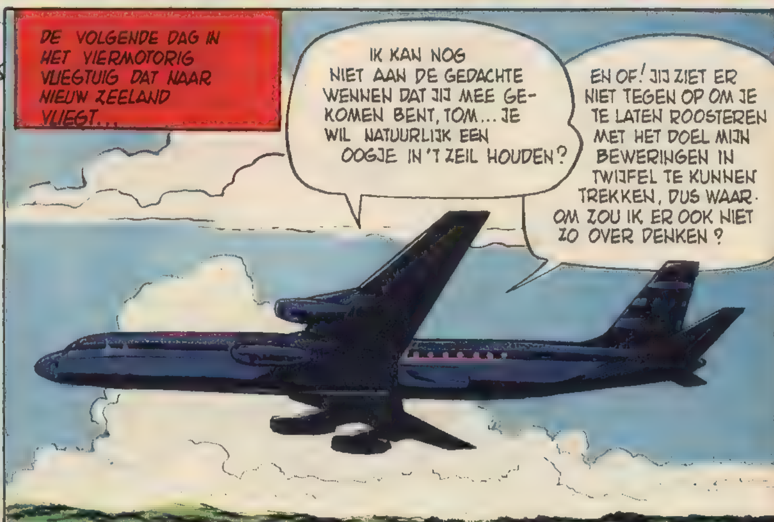

IK HEB JE METEOROLIET MET EEN ELEKTRONISCHE MICROSCOOP ONDERZOCHT EN ONTDEKTE ER EEN HEEL KLEINE FOSSIEL VAN EEN ALGE OP, DIE OP ONZE AARDE ONBEKEND IS...
EN BEN JE ER EINDELIJK VAN OVERTUIGD DAT IK NIET DROOMDE ?

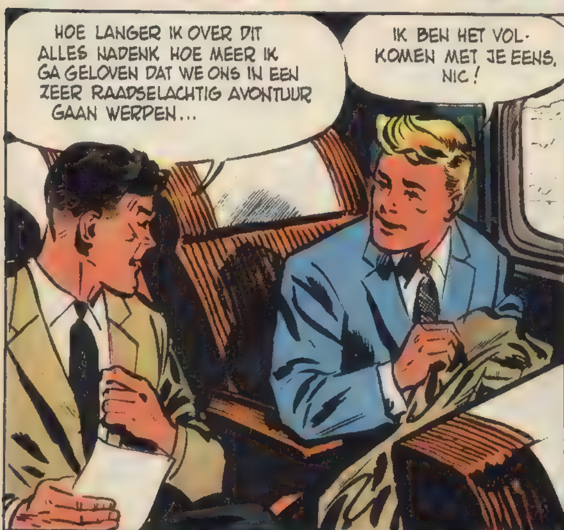

MALLE KEREL! DIE ALGE HEEFT MISSCHIEN MILJOENEN JAREN GELEDEN OP AARDE BESTAAN, ZE WERD WAARSCHIJNLIJK IN DE RUIMTE GESLINGERD EN OPGEVANGEN DOOR DE METEOROLIET DIE JE GEVONDEN HEBT...
...TERWIJL IK SLAAPWANDELDE! JE BENT EEN ECHTE STEILOOR, NIC! IK WEET ZEKER DAT IK EEN RUIMTEREIS GEMAAKT HEB!

EN IK HEB DE EER JE TE VERTELLEN DAT IK NAAR HET MIDDELPUNT VAN DE AARDE GA AFDALEN!

WAT ZEG JE ? WAT RAASKAL JE TOCH, NIC ?
IK BEN DOODERNSTIG! DIE FOSSIEL VAN JOU INTERESSEERT ME. IK GA ER NOG MEER TRACHTEN TE ONTDEKKEN!

IK HEB EEN VRIEND DIE VULKANOLOOG IS EN WELDRA IN DE AARDE ZAL AFDALEN. HIJ HOOPT ZEER DIEP TE GERAKEN MET EEN HEEL BIJZONDERE MACHINE... IK GA MET HEM MEE! IK VERTREK MORGEN NAAR NIEUW ZEELAND, WAAR HIJ ME VERWACHT! SO LONG...

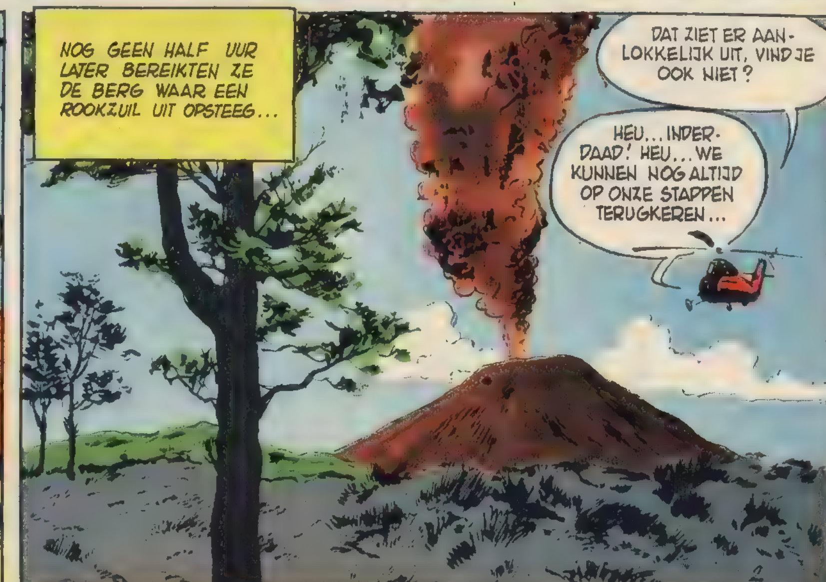

DE VOLGENDE DAG IN HET VIERMOTORIG VLIEGTUIG DAT NAAR NIEUW ZEELAND VLIEGT...
IK KAN NOG NIET AAN DE GEDACHTE WENNEN DAT JIJ MEE GEKOMEN BENT, TOM... JE WIL NATUURLIJK EEN OOGJE IN 'T ZEIL HOUDEN?
EN OF! JIJ ZIET ER NIET TEGEN OP OM JE TE LATEN ROOSTEREN MET HET DOEL MIJN BEWERINGEN IN TWIJFEL TE KUNNEN TREKKEN, DUS WAAROM ZOU IK ER OOK NIET ZO OVER DENKEN ?

HOE LANGER IK OVER DIT ALLES NADENK HOE MEER IK GA GELOVEN DAT WE ONS IN EEN ZEER RAADSELACHTIG AVONTUUR GAAN WERPEN...
IK BEN HET VOLKOMEN MET JE EENS, NIC!

ENKELE UREN LATER... NA EEN VLUCHT OVER LANDEN EN ZEEËN KOMT DE STAD AUCKLAND EINDELIJK IN HET ZICHT...
HIER D.C.8.B.T.A.I. ALPHA INDIA... MAG IK LANDEN. OVER!

AUCKLAND TOREN AAN ALPHA INDIA. WIND KRACHT 48 KNOPEN OP 800 METER. JE MAG LANDEN OP 600 METER. BAAN 26. WESTENWIND, 15 KNOPEN QFE EEN, NUL, NUL, VIJF... STOP!

NADAT DE TWEE VRIENDEN WAREN UITGESTAPT...
DE HELIKOPTER WACHT REEDS, HEREN... IK BRENG JULLIE NAAR NGAURUHOE.
IS NGAURUHOE DE NAAM VAN DE VULKAAN ?
JA, WIJ DALEN LANGS ZIJN KRATER IN DE AARDE AF!

NOG GEEN HALF UUR LATER BEREIKTEN ZE DE BERG WAAR EEN ROOKZUIL UIT OPSTEEG...
DAT ZIET ER AANLOKKELIJK UIT, VIND JE OOK NIET ?
HEU... INDERDAAD! HEU... WE KUNNEN NOG ALTIJD OP ONZE STAPPEN TERUGKEREN...

DE HELIKOPTER LANDT NABIJ DE BERGTOP, WAAR HET VREEMDE TUIG VAN DE 'VULKANOLOOG REEDS KLAAR STAAT...

?

FANTASTISCH!

DAG, NIC! DAG, MIJNHEER... IK HEET JULLIE HARTELIJK WELKOM!

IK STEL JE MIJN VRIEND TOM LANDEN VOOR. HIJ WIL DE GROTE SPRONG SAMEN MET ONS WAGEN!

PRETTIG JE TE ONTMOETEN, MIJNHEER. JE "MOL" SCHIJNT VOOR GEEN KLEINTJE VERVAARD! IK HOOP DAT HIJ OOK STEVIG IS?

IETS STEVIGERS KAN JE NIET DROMEN! DE METAAL-KERAMIEKLEGERING WEERSTAAT AAN DE HOOGSTE TEMPERATUREN... IK DENK DAT IK EEN DIEPTE ZAL BEREIKEN, WAAR NOOIT IEMAND AAN HEEFT DURVEN DENKEN...

EEN SOORT REIS VAN JULES VERNE DUS!

INDERDAAD... IK HOOP ECHTER DE PRESTATIES VAN DE HELD VAN JULES VERNE, PROFESSOR LIDENBROCK, TE OVERTREFFEN...

IK HOOP HET... INDIEN HET TUIG HET UITHOUDT ZAL ALLES BEST GAAN!

IK HEB AAN ALLES GEDACHT!... ZOALS JULLIE ZIEN HEEFT HET TOESTEL DE VORM VAN EEN RAKET MET SCHOEPEN VOORAAN. DIE SCHOEPEN MOETEN HET ZAND WEGGRAVEN ZODAT DE RAKET STEEDS DIEPER KAN DOORDRINGEN. DE ACHTERSTE SCHOEPEN DRUKKEN HET ZAND TEGEN DE WAND ZODAT ER EEN GANG ONTSTAAT WAARLANGS WE WEER NAAR BUITEN KUNNEN...

HET TOESTEL KAN ZICH EVENEENS HORIZONTAAL VOORTBEWEGEN DOOR DE INTREKBARE RUPSBANDEN DIE ONDERAAN HET TOESTEL ZITTEN.

IN ÉÉN WOORD, ALLE MODERN COMFORT OM JE LEVEND TE BEGRAVEN!

TOM MOET STEEDS GEKSCHEREN!

NOU, MAAR IK HEB NIEMAND GEVRAAGD ME TE VERGEZELLEN, HOOR! IK DUIK OVERMORGEN NAAR DE DIEPTE... JULLIE HEBBEN DUS NOG TIJD OM EEN BESLISSING TE NEMEN!

ONS BESLUIT STAAT VAST, MAX... WE ZIJN WAT VROEGER GEKOMEN OM NADER KENNIS TE MAKEN MET JE TUIG...

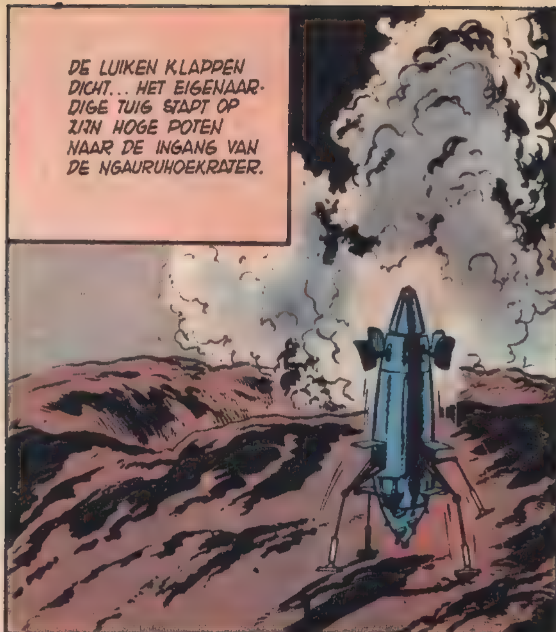
TWEE DAGEN LATER, BIJ DAGERAAD...

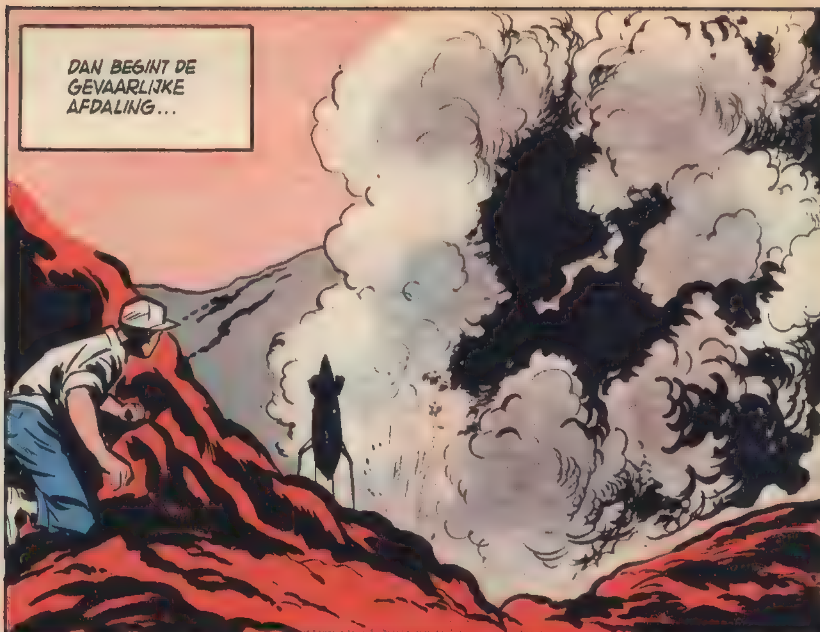
DE INSTRUMENTEN EN DE LEVENSMIDDELEN ZIJN AAN BOORD... DE VOORRAAD ZUURSTOF EN DE LUCHTVERVERSER WERDEN NAUWKEURIG GECONTROLEERD!

LATEN WE DAN MAAR INSTAPPEN!

WE VERTREKKEN!

3

HOERA! HET GAAT, WE GRAVEN!

DE SCHIJNWERPERS TREDEN IN WERKING... WAT EEN HUIVERINGWEKKEND SCHOUWSPEL!

HET IS EEN MASKER DAT GEDRAGEN WORDT DOOR BEWONERS EN KRIJGERS VAN DE EILANDEN VAN DE STILLE OCEAAN, WANNEER ZE EEN GEVREESDE VIJAND MOETEN TROTSEREN...

MAAR WELKE VIJAND HEERST ER DIEP ONDER DE AARDE?
DAT ZULLEN WE PAS WETEN IN DE VOLGENDE EPISODE

CHLOROPHYL WAAGT

Mitro en zijn trouwe gezellen wachten met angst op de ontploffing

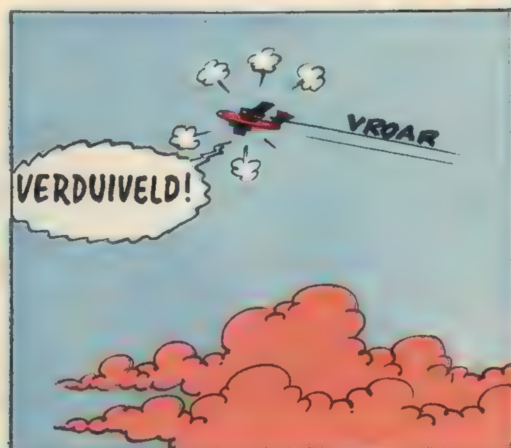

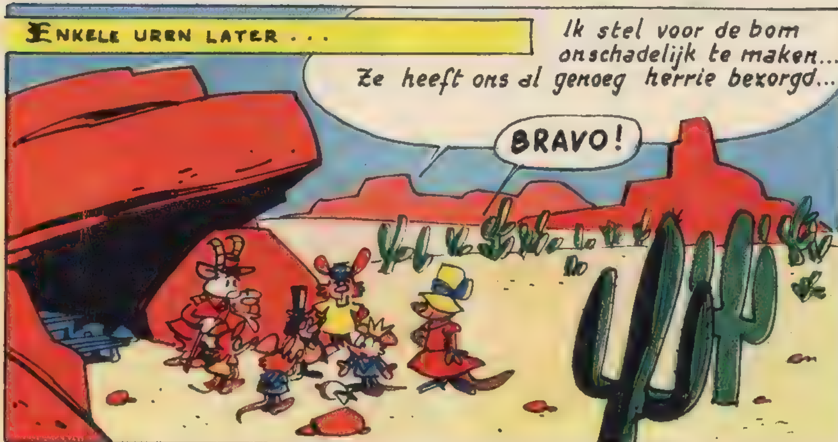
EEN GOKJE door R. MACHEROT

van de vreselijke bom, die Anthraciet heeft uitgegooid.

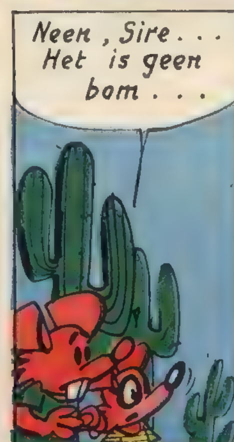

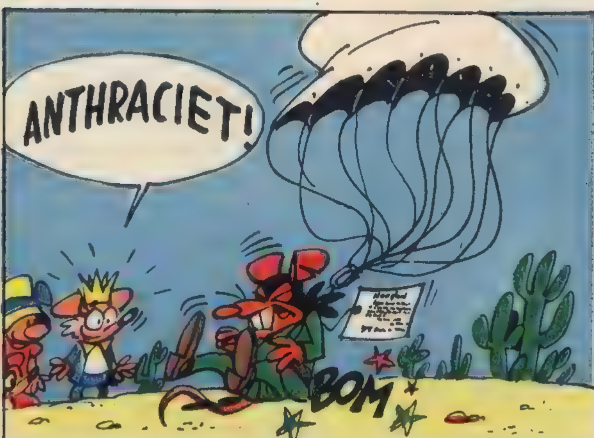

EINDE

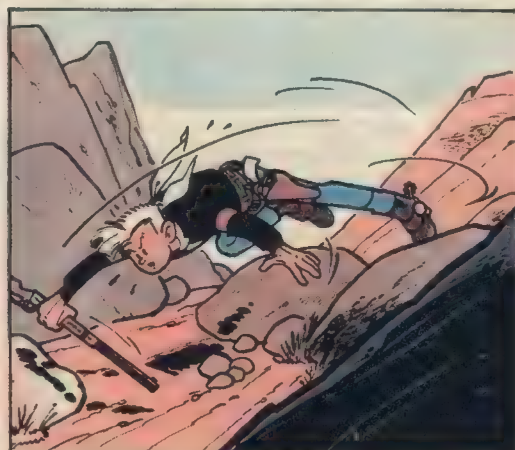

IN HET GOUD van

Rock Derby wil het geld van de Navajos weervinden, doch op

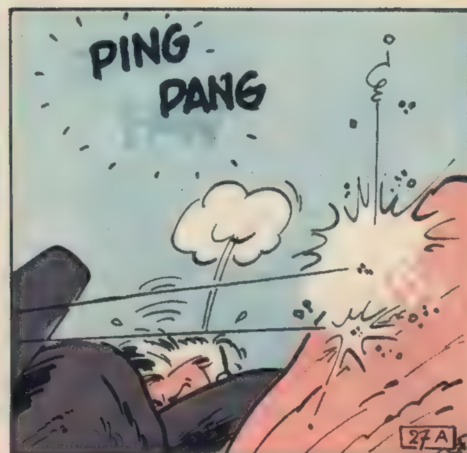

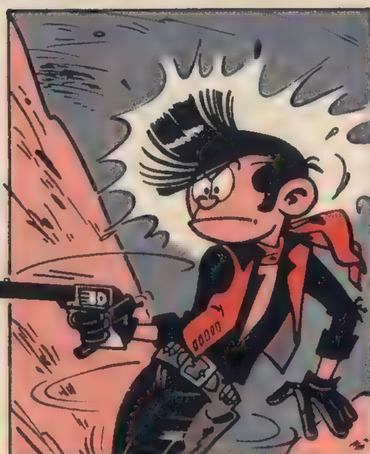

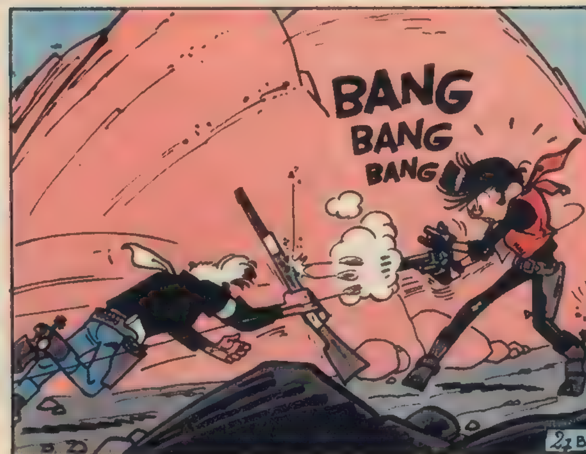

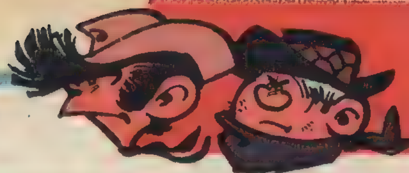

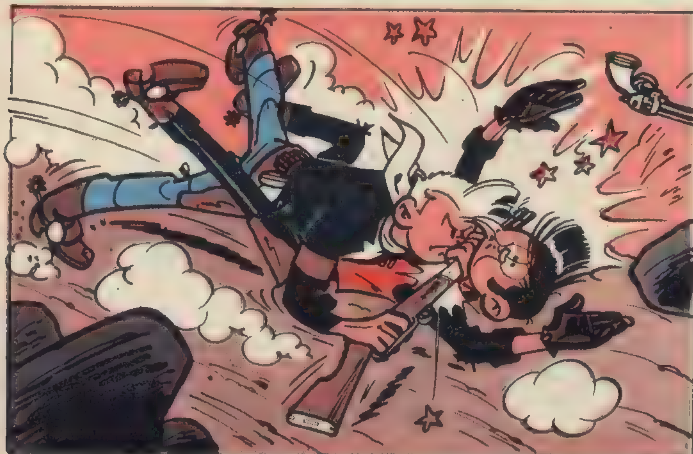

de NAVAJOS

een vredelievende manier. De dief denkt er anders over...

BRRRR-RRRR
POLITIE
BRRRR-RRR R
PEDRO!
IK KOM UIT DE LUCHT VALLEN EN DE ANDERE IS TIPSY! DAT IS KNAP UITGEKIEND, HE!
28B

duel op de

lagune

VERHAAL DOOR YVES DUVAL
GEILLUSTREERD DOOR R. LEONARD

VAN op dit balkon kan je over heel de stad uitkijken, Bart. Kijk, daar zie je St.-Marcobasiliek, het Dogenpaleis en Rialto...

— Het is hier heerlijk, oom ! Ik zal hier best wennen, hoor !

— Je treft het, Bart, want vanavond worden de vastenavondfeesten ingezet, die een vrolijke tijd voor Venetië inluiden. Iedereen die tijdens het carnavalfeest op straat komt moet een zwart fluwelen masker dragen, anders wordt hij door de menigte uitgejouwd en geplaagd ! Gedurende al de tijd dat het feest duurt mag men elkaar niet herkennen... Maar, kom. We gaan naar beneden zodat ik je aan de anderen kan voorstellen.

Bart Doekema was uit Nederland naar Italië gekomen om als jong diplomaat bij zijn oom in dienst te treden. Nadat de oude diplomaat zijn neef aan het selecte gezelschap dat zich in de salon bevond had voorgesteld, nam hij hem mee naar een hoek van het vertrek en vroeg :

— En jongen, welke zijn je eerste indrukken ?

— Ik zal nog veel van je moeten leren, oom, want ik moet bekennen dat ik niet goed thuis ben in die wereld.

— Je kan op me rekenen, Bart. Ik zal je met raad en daad bijstaan, doch je moet uitkijken want in ons beroep geraak je spoedig in intriges verwikkeld. Ik ben blij je hier te hebben, want 1765 zal geen makkelijk jaar worden. De doge Tiepolo staat op het punt het handelsverdrag tussen Venetië en Nederland te vernieuwen. Een lid van de Raad van Tien, Antonio Barberi, laat zich sinds een poosje door Sir Howard, ambassadeur van Engeland, beïnvloeden...

— Ik snap het al ! Je bent bang dat Howard, Barberi omkoopt en dat Barberi op zijn beurt de uitstekende, maar oudwordende doge ompraat en dat hij een handelsverdrag met Engeland afsluit...

— Prachtig, Bart. Je hebt het gesnapt !

* * *

Bart had bij zijn oom kennis gemaakt met een aardige jongeman, Romano Soldati, die hem voorstelde ergens in een leuk eethuisje te gaan dineren.

— Nou, hier weten ze wat van kokkerellen af, zei Bart, terwijl hij Romano een sigaar presenteerde, maar ik denk dat dit etentje in de papieren zal lopen. Laat mij de helft van de rekening betalen ?

— Neen, vanavond ben je mijn gast. Maak je geen zorgen, wie hier in Venetië in geldnood zit kan steeds zijn toevlucht nemen tot het gokspel. Je vindt hier in de stad net zoveel speelzaaltjes als gondels !

— Nee, toch ! vroeg Bart ongelovig.

— Je hoeft er je neus niet voor op te trekken, want die milieu's worden bezocht door de deftigste lui. Zet je masker op, dan gaan we samen een kijkje nemen in zo'n zaal.

— Als je er heus op gesteld bent, vooruit dan maar. Ik heb nooit iets om hazardspelen gegeven !

De salon waar Romano, Bart binnenleidde was zeer smaakvol gestoffeerd. Je zakte er tot over de enkels in de tapijten, de kristallen luchters blonken als diamanten en alles straalde er een gezellige, opgewekte sfeer uit. Bart waande zich op een receptie in een paleis, zo plechtig en statig leek alles. Soldati wurmde zich met enkele elegante bewegingen tussen de tafeltjes.

— Hier waag ik een gokje, zei hij na een poosje. Ik waag enkele dukaten !

Kom mee naar pagina 50

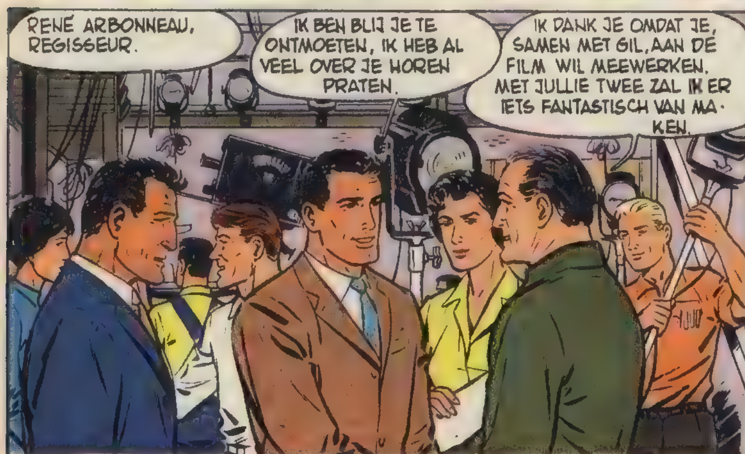
Michel Vaillant

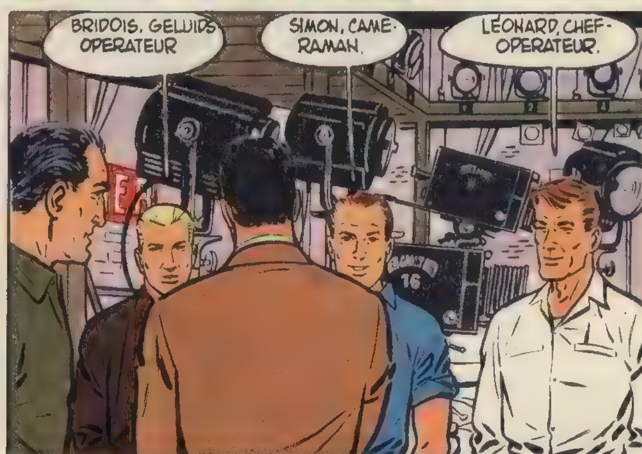
door Jean Graton

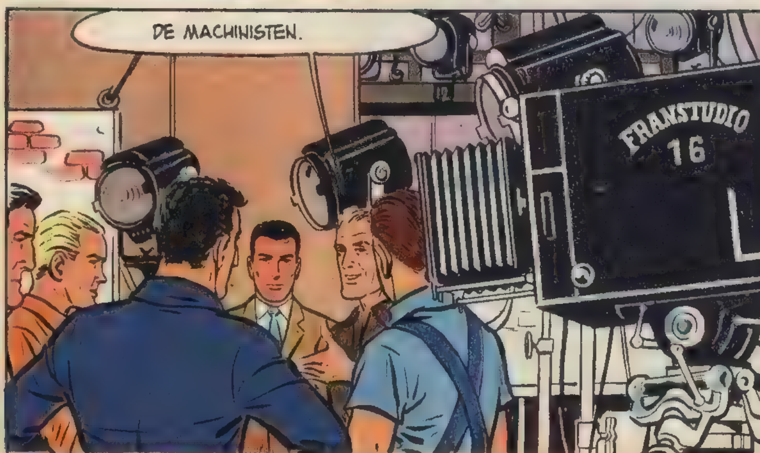
DE WAAG

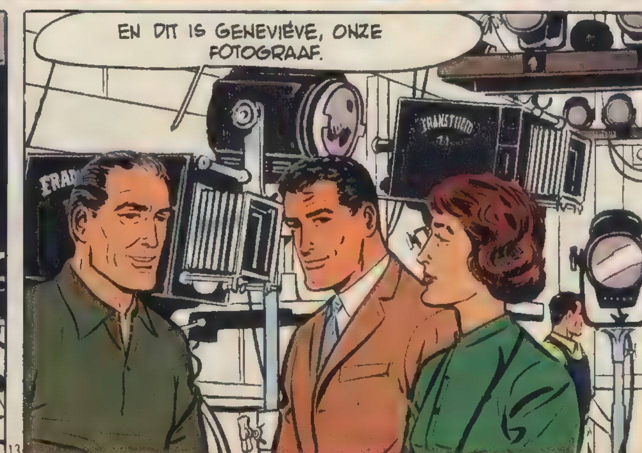
Michel wordt filmster en maakt zich vertrouw

VERBODEN TE RO EN

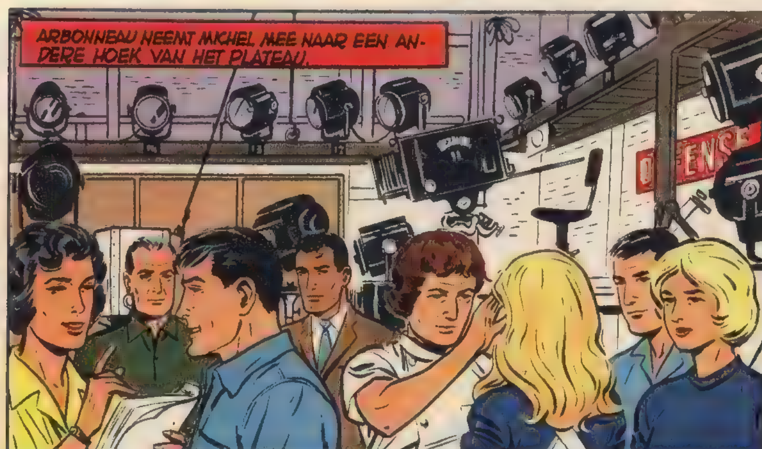

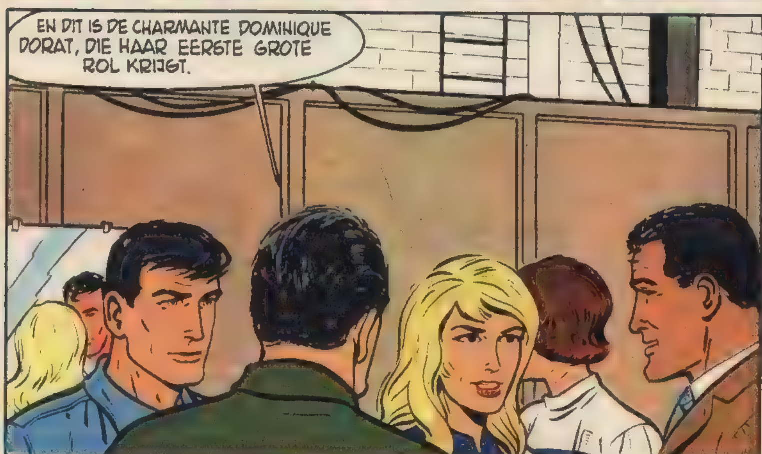

HALZEN

met de sfeer van de filmstudio's.

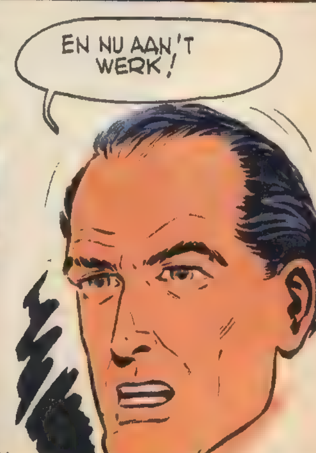

WORDT VOORTGEZET

1ste PRIJS : 3 weken in GRIEKENLAND !

NEEM DEEL AAN DE PRIJSKAMP van

reglement

Verzamel de 12 afbeeldingen die 12 sportgebeurtenissen voorstellen. Alle hebben plaats gehad tussen 1945 en 1961 en 12 grote Franse kampioenen hebben zich speciaal onderscheiden tijdens die proeven.

U zult de prijskamp-afbeeldingen vinden in dit blad van volgende week af. Elk van de afbeeldingen illustreert één van de 12 vragen van de prijskamp.

Bij elk beeld worden twee vragen gesteld :
- over welke gebeurtenis gaat het ? - welke Franse kampioen betreft het ?

Om de ex-æquo's te rangschikken, moeten de deelnemers de 12 sportgebeurtenissen klasseren in orde van hun belangrijkheid voor het prestige van de Franse sport.

De type-lijst, opgesteld door een jury, werd neergelegd bij Meester Lesage, gerechtsdeurwaarder te Parijs. Ze zal als basis dienen voor het klassement.

Zend, om de antwoord-formulieren te ontvangen, de deelnemingsbon, uit dit blad geknipt, naar : " Biscuits BN " Boîte Postale 15, Nantes (L.A.) Frankrijk.

Op dit formulier :
1) Vul zorgvuldig de vakken in, voorzien voor elk antwoord.
2) Snij het plaatje uit dat zich bevindt aan de bovenkant van een pak echte " Choco BN ", of op de bovenkant van de pakketten " Super Casse-Croûte BN ", " Boudoir BN ", " Dessert Caravelle BN ", " Regal BN ", " Praly BN ", enz.

Indien U er tekort hebt, worden ze U op uw eenvoudig verzoek (met zegel van 3 F op het omslag) toegezonden door de Biscuits BN, Boîte Postale 15, Nantes (L.A.) Frankrijk (1 zegel van 3 F bijvoegen per gevraagd plaatje; voor Nederland = 30 cts.)

Antwoorden op zelf gekozen papier worden aanvaard, maar elke schrapping of toevoeging zal uitsluiting voor gevolg hebben. Plak op de keerzijde de uitgeknipte BN-plaatjes.

Opgelet ! niet te vergeten : het antwoord-formulier moet verzonden worden vóór 30 september, uiterste datum, onder omslag met zegel van 3 F aan de Biscuits BN, Boîte Postale 15, Nantes (L.A.) Frankrijk. Vraag aan uw gewone leverancier zijn stempel te plaatsen in het voorziene vakje. Dit is van groot belang voor hem, want hij kan - dank zij U - eveneens winnen.

U kunt meerdere antwoorden per familie inzenden. Indien meerdere winnen, zal één prijs worden toegekend : de belangrijkste.

De deelnemers zullen geklasseerd worden in het bijzijn van Meester Lesage, gerechtsdeurwaarder te Parijs. Geen leeftijd telt voor de prijskamp : het volstaat liefhebber te zijn van de echte Choco BN. De enige personen die niet kunnen deelnemen zijn : het personeel van de Biscuits BN en de inrichters van de prijskamp.

De resultaten zullen in de loop van de maand oktober gepubliceerd worden.

Door aan de prijskamp deel te nemen, aanvaardt men onderhavig reglement, waarin toeval uitgesloten is.

OPGELET : Zend van nu af uw deelnemingsbon in om het antwoord-formulier te ontvangen.

DEELNEMINGSBON

(1 zegel van 3 F bijvoegen voor verzendingskosten.
Voor Nederland = 30 cts.)

Ik hou van de sport en van de echte CHOCO BN ! Ik wens aan uw prijskamp deel te nemen en ik hoop te winnen. Zend me a.u.b. spoedig een antwoord-formulier. Dank bij voorbaat.

NAAM ....

LEEFTIJD ....

ADRES ....

....

RIN-TIN-TIN I

STAMVADER VAN EEN BEROEMDE DYNASTIE

SCENARIO: Y. DUVAL
TEKENINGEN: L. COLSOULLE

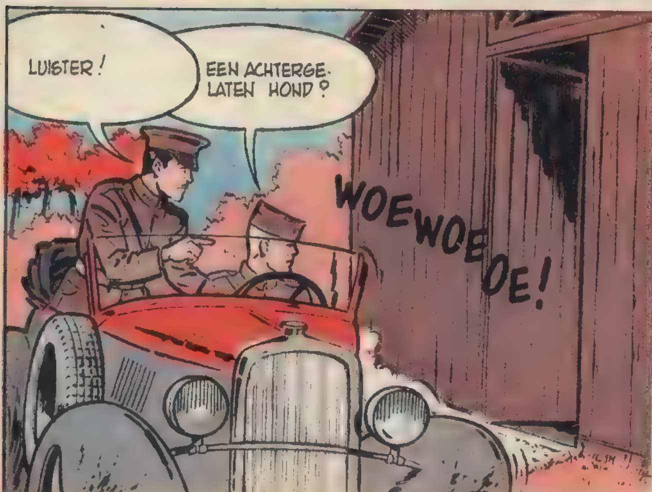

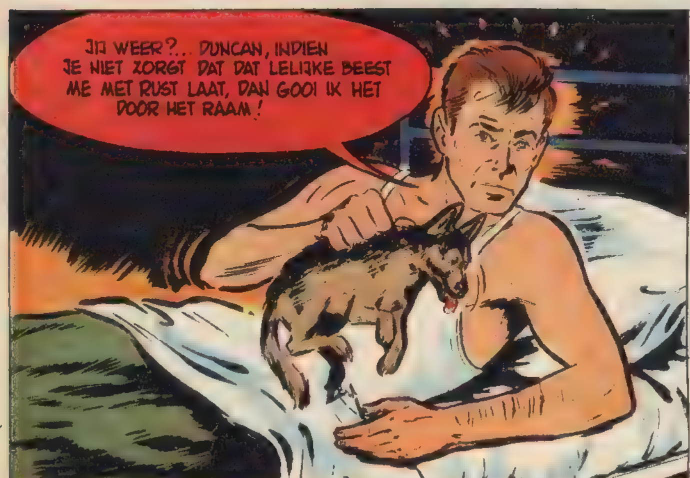

NEEM DIE VIER PAGINA'S UIT KUIFIE. ZE VOR

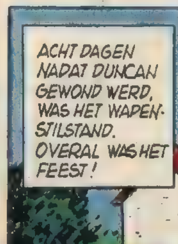

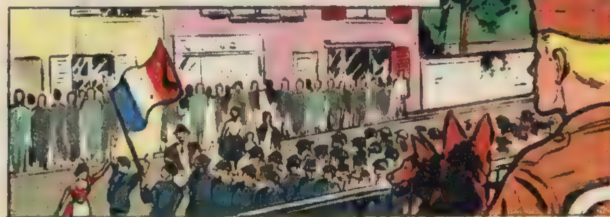

MEN EEN PRACHTIGE DOCUMENTATIE !

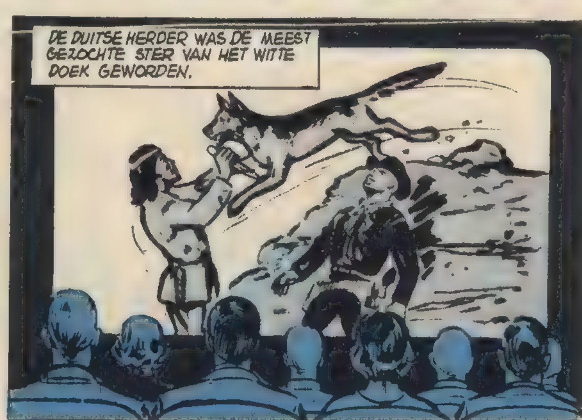

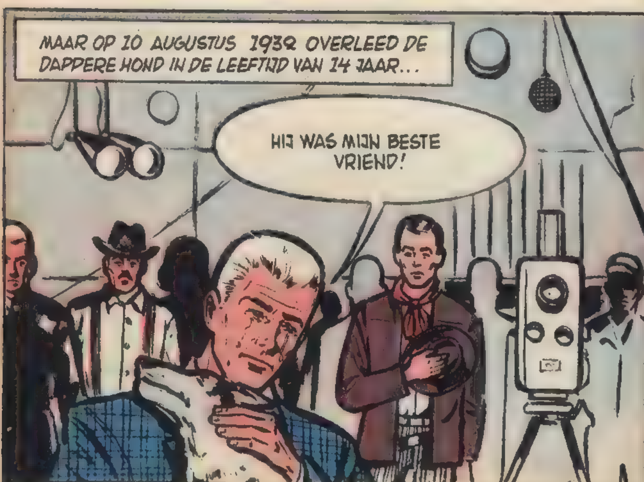

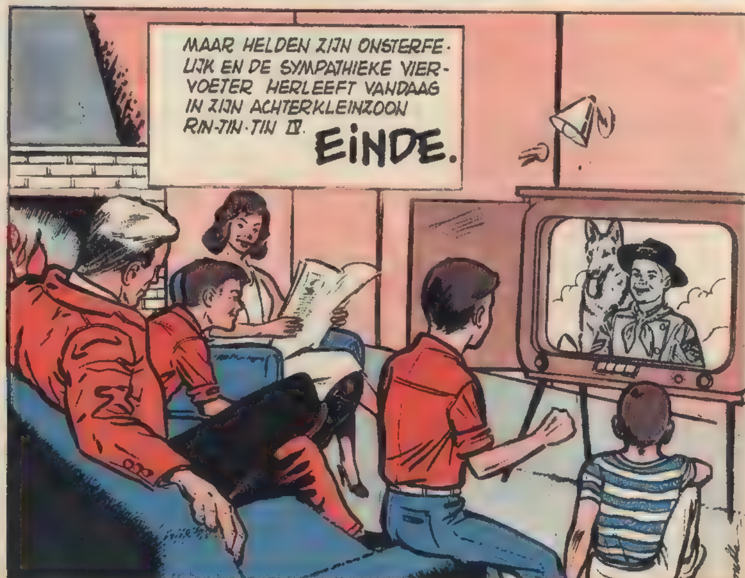

Volgende week : DE RIDDER MET DE IJZEREN HAND

NEEM DEEL AAN DE PRIJSKAMP

van **CHOCO BN**

de echte

en U zult winnen...

- 3 WEKEN IN GRIEKENLAND met uw ouders
  (of de gelijke waarde in geld) Land van de zon en de blauwe hemel, van de olympische spelen en de kostbaarste herinneringen van onze beschaving.
- DE MOOISTE SNEEUWVAKANTIE !
  alle kosten inbegrepen : lessen, ski's, hellingbestijging, alles ! 15 heerlijke dagen in Savoie !
- 6 DAGEN MET DE RONDE VAN FRANKRIJK !
- FIETSEN, SKI'S, SCHAATSEN, BALLEN, ENZ...

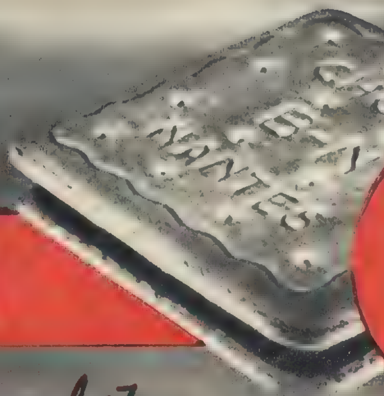
1.000 WINNAARS !

Zend van nu af

uw deelnemingsbon in om het antwoord-formulier te ontvangen... en doe kracht op door de echte CHOCO BN te eten.

le goûter tout prêt

CHOCO BN

biscuits fourrés au chocolat

NANTES

WAPI *en de*

Een zwarte bereikt de andere oever van de

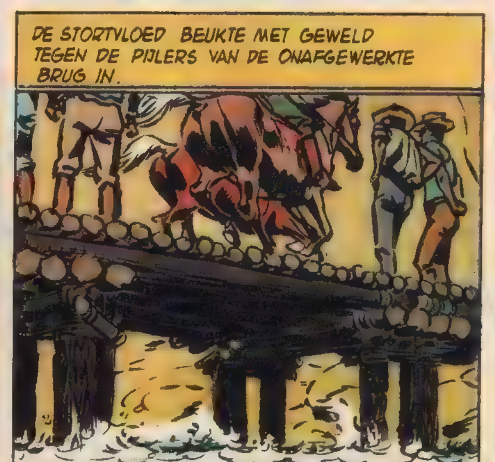

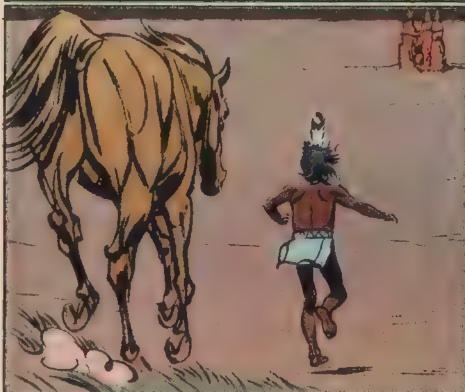
BETOVERDE PAARDEN

TEKENINGEN: PAUL CUVELIER
TEKST: Benoi

stroom en vangt het paard van Lewis.

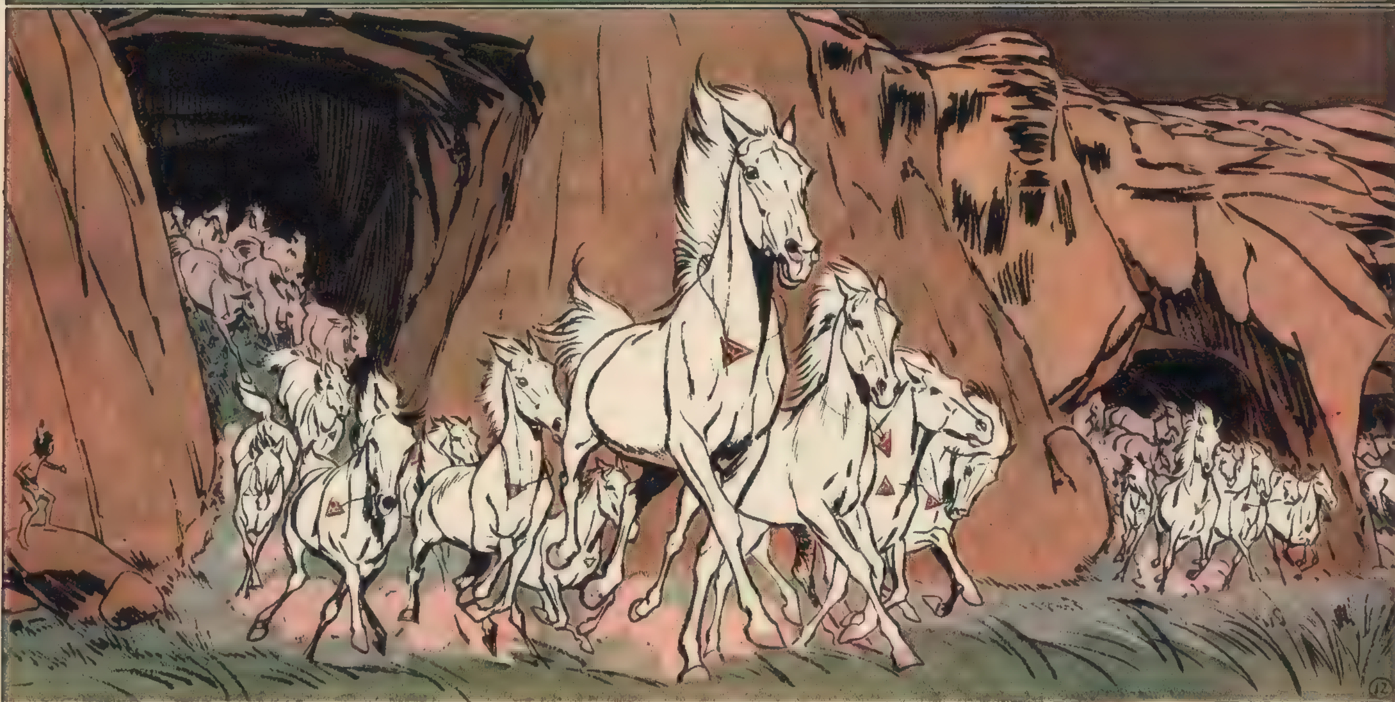

WORDT VOORTGEZET

HET begint met het tsjilpen van een tjiftjaf in een struik die nog geen enkel blaadje heeft. De tjiftjaf draagt zijn bescheiden groen en bruin pakje en heeft in drie weken, tegen een gemiddelde snelheid van 40 km per uur, 5.000 km afgelegd over zeeën, bergen en woestijnen om bij ons zijn nestje van vorige zomer weer te vinden. Hij heeft sedert dagen niet meer gegeten en vindt een desolaat landschap, want we zijn nog maar pas einde februari. Toch zingt het vogeltje. Het zingt omdat het weet dat het nieuwe seizoen op komst is. De tjiftjaf is de éérste lentebode. Zijn komst betekent de vernieuwing van de natuur. Ze betekent een ommekeer en zegt dat onze aarde weldra zal liggen te blinken in de zonneschijn.

DE LENTE

Neen, een zwaluw maakt de lente niet !

De tjiftjaf is de eerste van miljoenen trekvogels die ons in de winter verlaten om terug te keren wanneer de dagen langer en warmer worden. Tussen de laatste vogels die terugkeren vindt men de zwaluwen; zij komen gewoonlijk weer rond 15 april.

Niet alleen de vogels gaan op reis wanneer het lente wordt, vele andere dieren gehoorzamen aan diezelfde wet, zo b.v. de haringen en de zalmen.

Dit is slechts een van de vele verbazende aspecten die de terugkeer van de lente heeft.

Het levensritme wordt sneller

In de herfst zijn er dagen die langer, lichter en zachter zijn. Het deel zon en het deel vochtigheid dat de aarde krijgt is vaak rationeler verdeeld dan in de lente en nochtans is de lente het seizoen van het nieuw leven. Het levensritme stijgt. De koningsvarens die op 5 april 8 cm waren, zijn tot 74 cm gegroeid op 28 april. Het koolwitje dat heel de winter als pop heeft doorgebracht, breekt eensklaps zijn kokon, stijgt 30 minuten later op, viert zijn bruiloft de volgende dag en legt drie dagen later reeds eieren. De levenscyclus van het koolwitje speelt zich af in minder dan een week. In de oceanen daalt het zware koude water van de winter en het wordt aan de oppervlakte vervangen door lauwe water dat uit de diepte is opgestegen. Overal in zee ontwaakt het leven. Het is op dat moment dat de Smaragdenkust (een kuststrook bij Le Havre) werkelijk groen en de Rode Zee werkelijk rood is.

De lente verovert Europa in 160 dagen met een snelheid van 1600 meter per uur !

Men mag gerust zeggen dat onze lente geboren wordt in het hartje van de winter. Omstreeks Kerstmis en op de 25e breedtegraad, in het hart van het westelijk deel van de Sahara, begint het nieuwe leven. Uit de ontmoeting tussen de winden van de Atlantische Oceaan en een zekere kwaliteit van de lucht en de grond, ontstaan prachtige weiden en daar kunnen de nomaden gedurende drie weken hun kamelen laten grazen. In februari, wanneer te Tindoef, een plaatsje tussen Algiers en Dakar, de kamelenmarkt wordt gehouden, staan de amandelbomen in bloei en een fris groen tapijt bedekt de grond van de oase. Terwijl wij nog rillen van koude en van warmere dagen dromen, is onze lente reeds op weg. Niets zal haar nog ophouden ! Op het einde van januari is de lente in de Sahara, half februari te Casablanca en dan steekt ze de Middellandse Zee over om omstreeks 20 maart te Parijs aan te komen. Even later begroeten wij de lentefee. Dan gaat ze verder naar het noorden toe en ten noorden van Zweden doet zij haar intrede tussen 15 en 20 juni.

Dat is het einde van de reis. 160 dagen geleden heeft de lente de Sahara verlaten. Ze reisde van de Kreeftskeerkring naar de Poolcirkel, 6.000 km tegen een gemiddelde snelheid van 1600 m per uur.

De lente van de planten begint in de winter

Men mag de actie van de lente niet van die der andere seizoenen scheiden. De lente van de planten begint eigenlijk reeds in de winter. Je moet weten dat er tegen het einde van de zomer en in de gebieden met een gematigde temperatuur, een stilstand

komt in de evolutie van planten en bomen. Daarvoor zijn verschillende redenen : de dagen worden korter, de grond is uitgedroogd, de activiteit van de groeihormonen is verminderd, enz. De bladeren vallen af, de wortels groeien niet meer. Dan komt de winter en de koude stimuleert de groei van de planten. De eerste stoot is daarmee gegeven en zodra de grond warmer wordt, groeit het gras. De botten zwellen en barsten, alles wordt weer groen.

Er was niet altijd een lente

De lente heeft niet altijd bestaan, althans niet in onze streken met een gematigd klimaat. Ongeveer 12 miljoen jaar geleden kenden onze streken slechts twee seizoenen : een droog seizoen dat oneindig lang was en een kort stormachtig regenseizoen. Beide seizoenen hadden zeer hoge temperaturen, tropisch Europa was een uitgestrekt oerwoud. De aarde koelde af en er werden zomers met een gematigde temperatuur gevormd. Pas dan verscheen de eerste lente. Niets bewijst dat onze huidige seizoenen definitief zijn en altijd zullen blijven duren. Sommige geleerden zeggen dat het warmer wordt aan de Noordpool en dat wij misschien een nieuw tropisch tijdperk tegemoet gaan. Maar intussen is het dan weer lente en daarvan moeten wij profiteren !

wanneer ?

Officieel begint de lente op 21 maart. In werkelijkheid begint zij op 19, op 20 of op 21 maart en eindigt op 21 of op 22 juni. De lente duurt gemiddeld 92 dagen en 20 uren. Het is echter reeds bij het begin van de maand maart dat de temperatuur stijgt.

waar?

In het noordelijk halfrond, d.w.z. dat deel van de aarde dat zich ten noorden van de Evenaar bevindt. In het zuidelijk halfrond valt de herfst samen met onze lente.

waarom ?

De lente en ook de andere seizoenen zijn een gevolg van het feit dat de aarde, wanneer zij rond de zon draait, haar twee halfronden afwisselend lichtjes doet schommelen. Het is niet omdat de zon dichter bij ons staat, dat het seizoen verandert. De zon staat zelfs over het algemeen in de winter dichter bij ons dan in de zomer : 147 miljoen km in plaats van 152. In de lente echter vallen de zonnestralen minder schuins en de zon verwarmt de aarde veel langer : op 2 januari duurt een dag 8 uur en 13 minuten, op 21 maart 12 uur en 9 minuten.

hoe gebeurt het ?

Op 21 maart geeft de aarde aan het noordelijk halfrond de beste plaats onder de zon. Dat is de lentenachtevening. Er is een evenwicht tussen de duur van de dag en van de nacht. Daarna worden de dagen langer dan de nachten, wij gaan naar de zomer toe. Tegelijkertijd verschijnen de hoge luchtdrukgebieden boven de oceaan, zij naderen het continent en duwen de zachtere luchtstromingen van de lente voor zich uit. De zone van de poolcirkel is een reusachtige koelkast, die voortdurend het offensief inzet in de richting van de Evenaar. De subtropische zone, met het centrum van de hoge luchtdrukgebieden in de streek van de Azoren, zendt in de richting van het noorden warme luchtstromingen en zo ziet men dan de strijd tussen die twee krachten. Hun doel is het bezit van het noordelijk halfrond. In de winter haalt het noorden zijn slag thuis, in de zomer het zuiden. Het is in de lente dat de strijd begint. Het zuiden valt aan, stevig gesteund door de Golfstroom. Het noorden wijkt en geeft Europa prijs aan wat de meteorologen heten de « anticycloon van de Azoren », maar het noorden verdedigt zich, valt opnieuw aan en blaast af en toe ijzige lucht tegen de zachte lentehemel. Dat zijn o. m. de maartse buien. Ten slotte triomfeert het zuiden. De lente overwint !

DAT DOET DE LENTE!

De baby's groeien vlugger
De stormen zijn heviger
Het blauw van de hemel is blauwer
En de microben maken het goed...

• De levertraan van de vissen die men in de lente vangt is beter, krachtiger.

• De zeelui vrezen de lentestormen. Ze zijn gevaarlijker dan de winterstormen.

• De prikkel die het nieuwe seizoen brengt wordt doorgeseind aan de hersenen, dringt binnen in ons zenuwstelsel en bereikt de klieren. Daardoor ontstaat er een kleine revolutie in ons organisme. Sommige centra worden actiever. De grotere activiteit valt echter samen met het feit dat wij na de winter zeer vaak een gebrek hebben aan vitaminen. Het is daarom dat men in de lente makkelijker een ernstige ziekte zal opdoen.

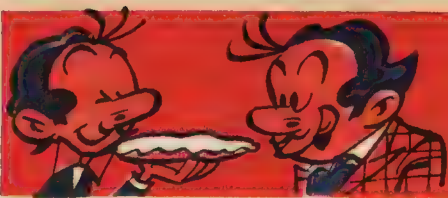
• Een Brits geleerde beweert dat vele grote mannen die de mensheid heeft gekend, geboren werden in de eerste helft van het jaar.

• De productie van de nijverheid ligt vaak 10 % hoger in de lente dan tijdens de andere maanden van het jaar.

• De baby's groeien vlugger in de lente dan in de winter.

• De mooie blauwe, heldere hemel heeft men eigenlijk slechts in de lente en dat is te danken aan de aanwezigheid van het ozon.

• Maar ook de microben maken het best in de lente. Ze zijn erg bedrijvig! Epidemies van roodvonk, kinkhoest en mazelen die soms uitbreken in de lente zijn zeer gevaarlijk.

SPAGHETTI IN 'S

Vijanden en vrienden van Abdoel el Sofa zitten Spaghetti en zijn nee

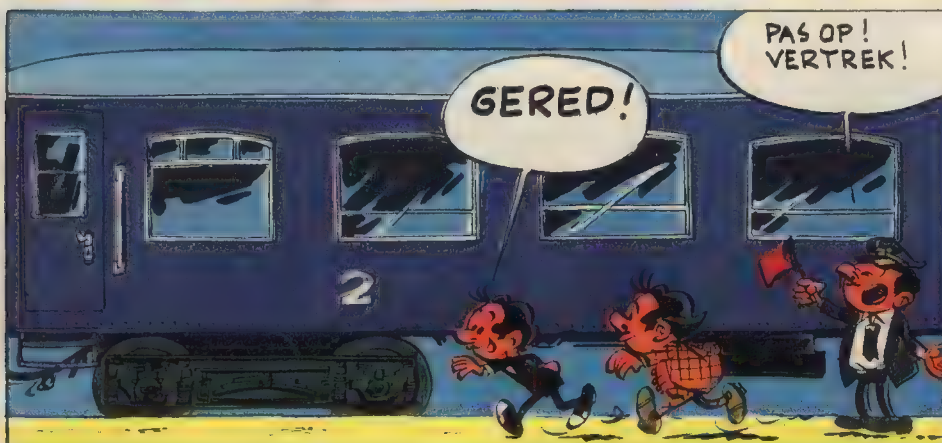

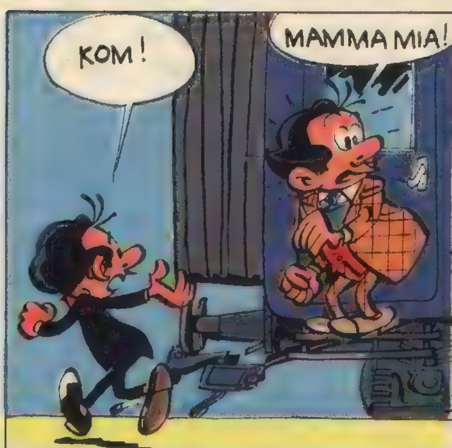
konings narren

DOOR ATTANASIO
TEKST GOSCINNY

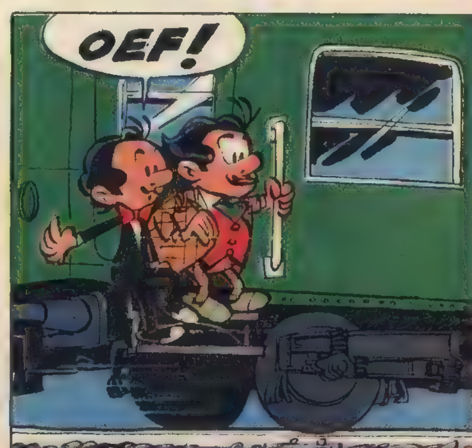
op de hielen en de politie gooit de stakkers aan de deur !

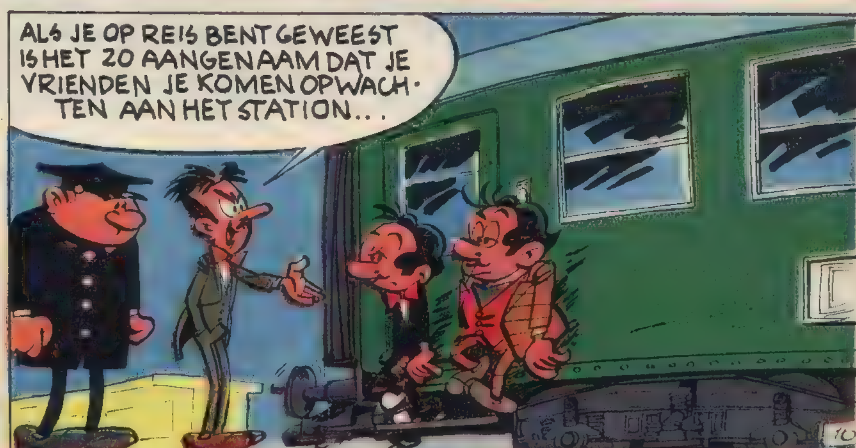

WORDT VOORTGEZET

BOBBIE HEEFT ZIJN GOEDKEURING GEHECHT AAN DEZE PAGINA'S :

van mensen

ONDER het motto « Zorg goed voor je beste vriend ! », verscheen er in KUIFJE nummer 10 een artikel dat de belangstelling van talrijke lezers heeft gewekt. Ze vroegen ons nogmaals een stukje te wijden aan de trouwe viervoeters en daarom zijn we in oude boeken en kranten gaan snuffelen en hebben er een rijke oogst uit opgehaald. Toen we ons stukje gepleegd hadden, hebben we het Bobbie voorgelezen. Hij was erg blij omdat de hond in het nieuws kwam en jullie allemaal veel van hem en van zijn rasgenoten houden. « Waf, Waf ! 't Is goed, » zei Bobbie.

Catharina de Grote had haar mopshondje de naam van een bankier gegeven en dat leidde bijna tot een « klein misverstand...

Grenadier Moustache kreeg een hoge onderscheiding wegens dapperheid.

Van een bankier en een mopshondje

Het gebeurde in de XVIIIe eeuw, aan het hof van Catharina II, tsarina van Rusland. Catharina had van haar bankier Suderland een charmante mopshond ten geschenke gekregen. Was het louter toeval of mimicry, het is een feit dat het platgedrukte snuitje van het mopshondje gelijkenis vertoonde met het gezicht van de bankier. En Catharina had haar lievelingsdier daarom Suderland geheten. Om de schenker echter niet te beledigen, gebruikte zij die naam nooit in het publiek. Dan werd Suderland Azor...

Het mopshondje werd terdege vertroeteld, vol suikergoed gestopt en daaraan stierf het arme dier. De tsarina was er het hart van in. Zij liet haar kamenier roepen en zei :

— Ik wil dat je Suderland dadelijk opzet !

In haar ontroering had zij het dier bij zijn suikernaampje genoemd. De kamenier, vergrijsd in de dienst en die beslist reeds veel gehoord en gezien had, was toch een beetje verbaasd. Maar ja, een tsarina spreekt men niet tegen. Men voert haar bevelen uit... En zo ging hij naar de woning van de bankier en zei :

— Mijnheer, het spijt me erg, maar ik ben verplicht een zeer pijnlijke maatregel te treffen : Catharina II, moedertje van alle Russen, wenst...

— Wat ? Je komt me arresteren ?

— Ach, het is nog véél erger !

— Ga je me terechtstellen ?

— Helaas ! Het is nog véél erger ! Ik kreeg het bevel je op te zetten !

De arme bankier was totaal de kluts kwijt. Hij vroeg of hij zich aan de voe-

ten van de tsarina mocht werpen om genade te smeken. Hij wou tevens graag weten van welke misdaad hij beschuldigd werd.

Toen Catharina de hele zaak vernam, stikte ze haast van het lachen, maar Suderland kon haar vreugde niet delen. Hij had er de geelzucht van gekregen !

Zo trouw als een hond

Fido was maar een doodgewone straathond. Neen, hij was heus niet zo mooi, maar hij hield van zijn meester Carlo Soriani, die een eenvoudige arbeider was en in de buurt van Florence woonde. Iedere avond keerde hij met de autobus van zijn werk naar huis en aan de stop wachtte Fido hem op. Op 29 december 1943 wachtte Fido tevergeefs. Soriani was diezelfde ochtend, tijdens een bombardement gedood. Met hangende oren keerde Fido naar huis. Hij kon maar niet begrijpen dat zijn meester niet meer zou terugkomen. En wat deed hij ? Veertien jaar lang liep hij iedere avond naar de busstop en wachtte op zijn meester. In 1957, op een koude winteravond, vonden een paar schoolkinderen hem dood op het pleintje waar de autobus stopte.

De Italiaanse dierenvrienden schonken Fido postuum de medaille van trouw. Hij heeft thans zijn monument op het dorpsplein van Borgo San Lorenzo nabij het kleine kerkhof waar zijn meester rust.

Moustache, een hond met haar op de tanden

De poedelhond was met het leger van Napoleon over de St.-Bernardpas gekomen en 's nachts had hij het kamp gewekt, want hij had de vijand die bij verrassing wou aanvallen, reeds van ver geroken en gehoord. Moustache maakte werkelijk deel uit van het bataljon. Hij was officieel ingeschreven en kreeg iedere dag het rantsoen van grenadier. Hij had deelgenomen aan een hele reeks gevechten, werd aan de schouder gewond en hinkte na de slag van Marengo deerlijk. Te Austerlitz vocht hij met een grote hond van de vijand en dat kostte hem een oor. Hij had de standaard van zijn regiment hardnekkig verdedigd en maarschalk Lannes legde hem eigenhandig het rood lint om de hals. Moustache was een held ! Bij de belegering van Badajoz werd hij door een kogel getroffen en sneuvelde. Dat was het einde van de glorierijke loopbaan van Moustache...

Corky was een «zakenhond»!

Het is gebeurd in de vorige eeuw te Corck, in Ierland. Daar was een weeshuis en dat weeshuis had een hond. Niet zo maar een gewone hond ! Luister even.

Iedere morgen nam Corky een mandje in de muil en ging dan zijn ronde maken op het marktplein. Soms ging hij zelfs in de winkels binnen en vele mensen gooiden een muntstukje in zijn mandje. Eens zijn ronde gemaakt, ging Corky naar de bank waar hij een eigen bankrekening bezat. De oude kassier telde de muntstukken zorgvuldig en schreef ze in zijn groot boek. En toen Corky stierf liet hij het weeshuis twee miljoen frank na !

Was Laïka de eerste ?... Neen, het was een eend !

Wij kunnen dit artikel toch niet eindigen zonder nog even te herinneren aan Laïka, de moderne hond, die in Spoetnik II de ruimte werd ingestuurd. Zeven dagen draaide Laïka rond onze aarde met een snelheid van 29.000 km per uur. En nochtans was Laïka niet het eerste dier dat de lucht ging veroveren ! Op 19 september 1783 lieten de broers Montgolfier te Versailles een eend, een haan en een lammetje opstijgen. Zij zaten in het schuitje van een papieren ballon, die opgeblazen werd met warme lucht. Zij zijn heel hoog in de lucht gestegen en waren dus eigenlijk de pioniers !

Niet duwen, vrienden, jullie komen er allemaal op, hoor ! Bobbie bewondert jullie...

In de oorlog 1914-1918 trokken de honden soms de zware machinegeweren. Zij waren zeer dapper.

En dat is Laïka, de ruimtehond, de pionier die met een snelheid van 29.000 km per uur rond onze aarde wentelde.

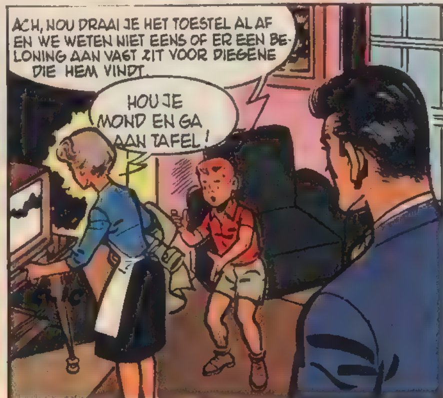
RAYMOND REDING presenteert

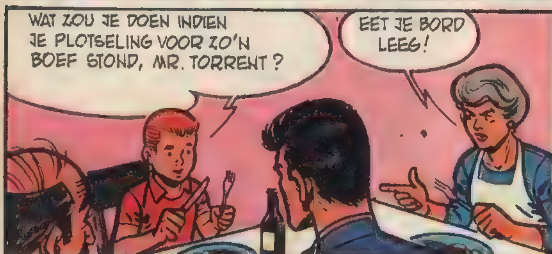
JIMMY TORRENT JARI in **HET 3**

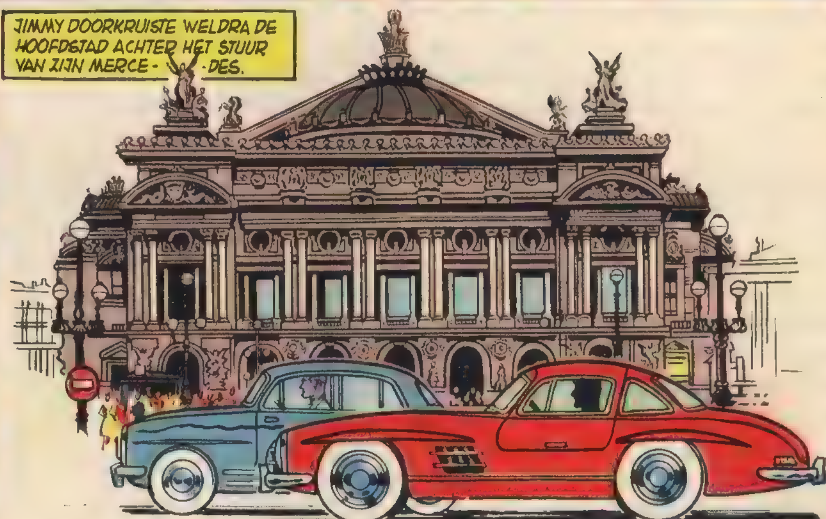
Jimmy is in Frankrijk om jonge spelers op de wedstrijd voor de Davis Cup

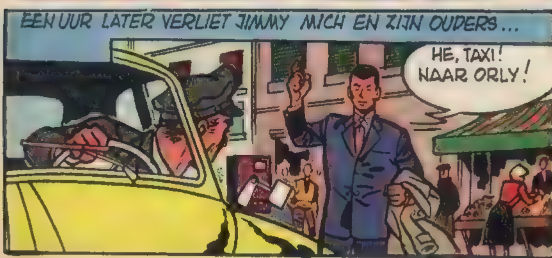

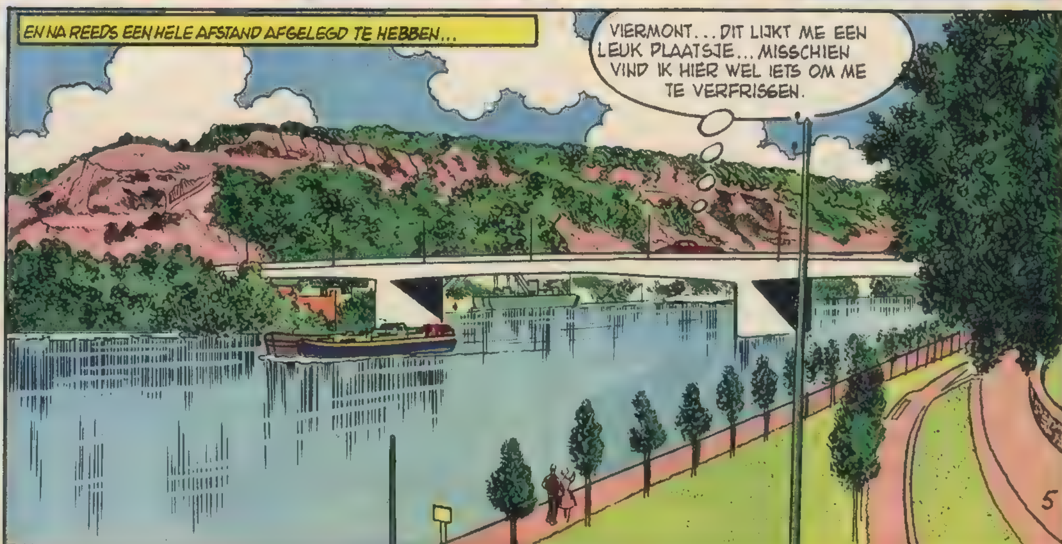

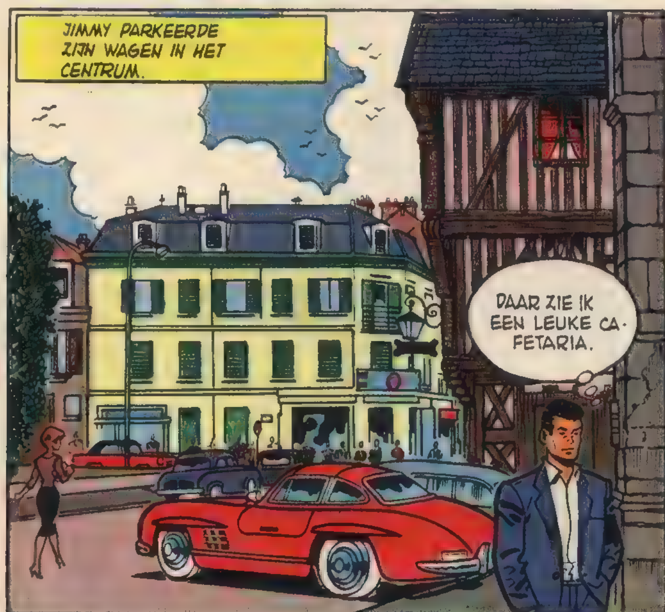

e DOELPUNT

voor te bereiden. Hij brengt een bezoek aan een jonge vriend.

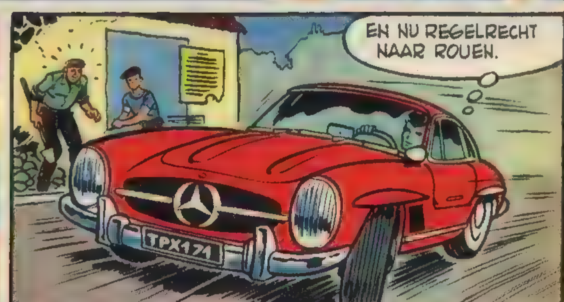

DE NOODKLOK LUIDT

Roman door Paul Berna
Geïllustreerd door Frans Craenhals

Om aan het water dat nog steeds stijgt te ontsnappen, maken de jongens een loopbrug om van hun slaapzaal naar de Mérovéetoren te klimmen. Chomel durft er niet op...

Hoofdstuk 15

VIGNOLES duwde Chomel ruw in het water, sloeg dan het touw rond de schouders en sprong zelf op de ladder. Hij liep zeer snel naar de overkant en trok Chomel, die vreselijk huilde en in het water spartelde, achter zich aan. Sala en Picard stonden naast elkaar in het venster. Zij trokken Vignoles op en met zijn drieën begonnen zij dan aan het touw te sleuren. Hoestend, spuwend, scheldend verscheen Chomel aan de oppervlakte. Als een pakje tilde men hem op en sleurde hem naar binnen.

— Heb je het nu begrepen! riep Vignoles woedend. Hij greep Chomel bij de schouders en schudde hem eens flink door elkaar. Kijk achter je!

Met veel lawaai drong het water in de slaapzaal. Onder de geweldige drukking van de lucht sprongen de deuren met een knal als van een kanonschot uit de hengsels. Uit heel het gebouw steeg er een langgerekt gehuil op.

Chomel, die nog wankelde op zijn benen, werd de trap opgeduwd. Boven installeerde men zich zo goed en zo kwaad het ging. De ronde, laag gewelfde kamer, lag vol grijs stof van de bloem die daar misschien wel tweehonderd jaar geleden opgestapeld was geweest. Boven was het massieve platform met drie paar molenstenen, de kamraderen en de spil van de wieken die net onder het dak waren afgezaagd. In het leien puntdak twee vensters.

Vignoles liet het licht van zijn zaklamp de kamer rondgaan en ontdekte de kalender die de molenaar met zijn mes in een zware balk had gegrift. « Vandaag de dag, 15 oktober 1920 ik, Jules-Henri Mérovée, molenaar... » De storm was dus vroeger in het jaar gekomen. Charpenne die de tekst eveneens had gezien, las hem over de schouder van zijn vriend heen.

— Zes dagen, zei hij nadenkend, en zij hebben die zondvloed overleefd...

— Ook wij zullen hem overleven! antwoordde Vignoles en hij klemde de tanden op elkaar.

Ze gingen weer naar de anderen toe. Gehurkt op de grond, met de rug tegen de muur, zaten Sala, Job Trévidic en Boisson de Chazelles. Zij hadden een kaars opgestoken en die in het midden van de kamer gezet. Chomel lag helemaal alleen in een hoek in drie dekens gerold. Niemand had het hart hem nog een verwijt toe te sturen. De jongen zei niets. Hij bekeek Vignoles af en toe met grote ogen; hij had zijn meester gevonden!

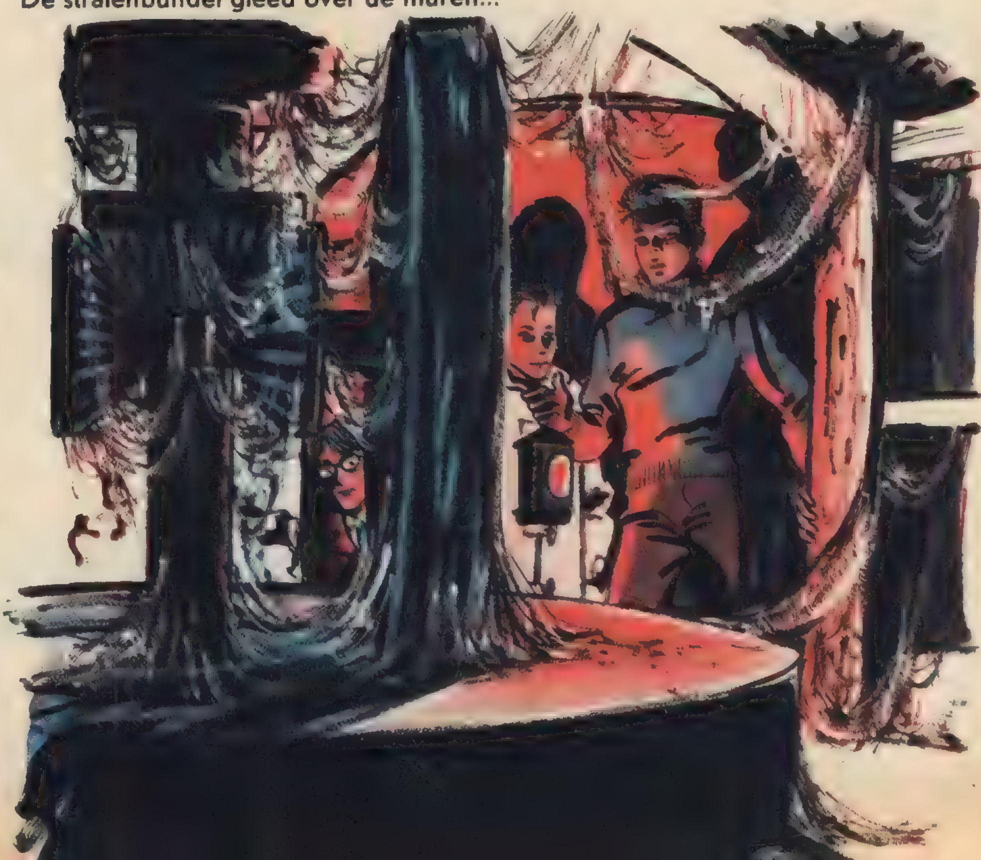
* * *

Het was zeven uur 's avonds toen Picard met de punt van zijn mes in een geopend sardienenblikje prikte.

— Stilaan begin ik ze te lusten, zei hij.

Een rode vlek op de grijze water-massa

De stralenbundel gleed over de muren...

Hij gooide een stuk van zijn eigen deken over Chomel en stopte hem goed onder...

Indien iemand zijn doosje niet kan opkrijgen, mag hij het me altijd geven...

De koude wind drong binnen langs de vele spleten en de dakvensters. Ze zochten de hoek op die het minst blootgesteld stond aan de wind en ze gingen daar tegen de muur liggen, dicht bij elkaar om toch maar een beetje warmte te vinden. Ze hadden zich tot aan de ogen in de dekens gerold en geleken wel op mummies. Zeer vermoeid sliepen enkele jongens bijna onmiddellijk in. De anderen konden niet slapen omwille van de koude en de angst. Vignoles, wiens zenuwen reeds achtenveertig uren aan een stuk gespannen stonden als veren, bleef met wijdopen ogen liggen tot middernacht. Hij luisterde naar het geringste gerucht buiten.

— Als we hier nou eindelijk veilig waren! dacht hij. Bevrijd van het gevaar..

Dan sloot hij de ogen en sliep. Hij droomde van Château-Milon, dat lag te blakeren in de hete zomerzon. Het was tegen de avond en Juillet, vermomd als veldwachter, rommelde de trommel onder de hoge platanen. En dàt lawaai maakte hem wakker. Hij kwam overeind en stond meteen in de werkelijkheid terug. Iemand klopte onder de vloer waarop zij lagen. Het kloppen werd voortdurend herhaald, het klonk tragisch en moe, net alsof de man die klopte totaal uitgeput was... Vignoles nam zijn zaklamp. De stralenbundel gleed over de muren en zocht de rechthoekige opening van de trap. Daar werd een donkere vlek zichtbaar die zich nu eens langzaam uitbreidde en dan weer ineens met een grote ruk tot bijna aan de voeten van de slapenden reikte. Het water! Dààr was het water reeds!

— Opstaan! Opstaan, jongens! riep Vignoles.

Sala, Job en Charpenne kwamen op slag overeind en keken verschrikt om zich heen. De anderen moest men wakker schudden. Ze draaiden zich brommend om, zij wilden de warmte en de slaap weervinden. Twintig sekonden later zat iedereen reeds twee meter hoger op het platform. De wind huilde door de dakvensters, de regen tokkelde ononderbroken op het leien dak en langs de kleine openingen sijpelde het water nu en dan naar binnen. Tussen de balken, de molenstenen en de kamraderen trachtten zij een plaatsje te vinden. Zij kropen dicht bij elkaar en maakten zich zo klein mogelijk. Het was werkelijk te veel! Niemand had de kracht nog om te protesteren of te klagen. Zij die het beste plaatsje hadden gevonden sliepen haast onmiddellijk weer in. Zij waren te moe, te uitgeput om de ogen open te houden.

Iemand weende zachtjes en zonder gerucht naast Vignoles. Zijn schouders schokten ervan. Dat was Chomel. Vignoles kon niet langer boos zijn. Die domme jongen was immers slechts een slachtoffer, net zoals al de anderen en misschien hadden de twee gevaarlijke nachten die hij in Château-Milon had meegemaakt, een beetje van het egoïsme en de boosaardigheid weggenomen. Misschien was hij een tikkeltje minder dom nu. Vignoles gooide een stuk van zijn eigen deken over Chomel en stopte hem goed onder.

— Ween maar niet meer, het is voorbij. Alle gevaar is thans geweken! Morgen zal de wereld er anders uitzien en we zullen denken dat het slechts een droom was.

— Geloof je dat? stamelde Chomel.

— Ik ben er zeker van. Nu moet je vergeten wat je was voor de laatste zondag... Je bent een andere jongen geworden.

Chomel antwoordde niet. Hij was rustig geworden en hij sliep zeer spoedig in. Vignoles glimlachte in het donker. Door uit medelijden die enkele optimistische woorden te zeggen, had hij zelf opnieuw hoop gekregen.

* * *

Niemand werd wakker voor de dag reeds lang in de lucht hing. Het was acht uur, maar het was nog donker in de toren van de oude molen. Sala, Job Trévidic en Charpenne waren eerst wakker geworden, maar zij bewogen niet, om de illuzie van warmte toch maar zo lang mogelijk te kunnen bewaren. Het regende niet meer, het geklots van het water was verstild, een grijze, nevelige klaarte drong door de dakvensters. De jongens keken eens om zich heen, bewogen niet en knikten elkaar even toe.

Toen nam Job Trévidic zijn moed bij elkaar, wierp de deken weg en stapte over de slapers heen naar het dakvenster toe. Hij hees zich op, boog zich voorover en bleef zo geruime tijd naar buiten kijken. De jongens hielden hem in het oog. Zij hadden niet de minste hoop. Eensklaps keerde Job het hoofd om en zei met hese stem:

— Het water zakt...

Met één sprong waren zij nu allemaal bij de dakvensters. Troosteloos grijs lag de uitgestrekte watervlakte onder een loodzware hemel. Men kon de einders niet zien. Water en lucht vermengden zich met elkaar. Er was geen windje, er waren geen golven meer. Recht voor zich uit zag Vignoles de toppen van de daken van het Plessis- en het Vallièregebouw, en wat verder het dak en de bliksemafleider van het kasteel. Nog verder de kruinen van de hoogste bomen van het park. Zij staken hun naakte takken boven die kleurloze oceaan uit.

Vignoles boog zich nog verder voorover en ja, het was werkelijk waar! Langs de oude massieve toren daalde het waterniveau en het liet een brede, bruine streep op de muren achter. Toen hoorde hij iemand roepen aan het andere dakvenster. Het was Boisson de Chazelles die heel in de verte een rode kano had gezien. De boot dreef met de kiel naar omhoog op het water, de stroming stuwde hem zeer langzaam in de richting van de Mérovéetoren.

WORDT VOORTGEZET

DE OPDRACHT VAN MAJOOR REDSTONE

EEN AVONTUUR VAN HASSAN EN KADDOER

TEKENINGEN J. LAUDY

De majoor zit in de penarie ! Men heeft het geld gestolen dat hem toevertrouwd werd om een geschenk voor de koningin te kopen !

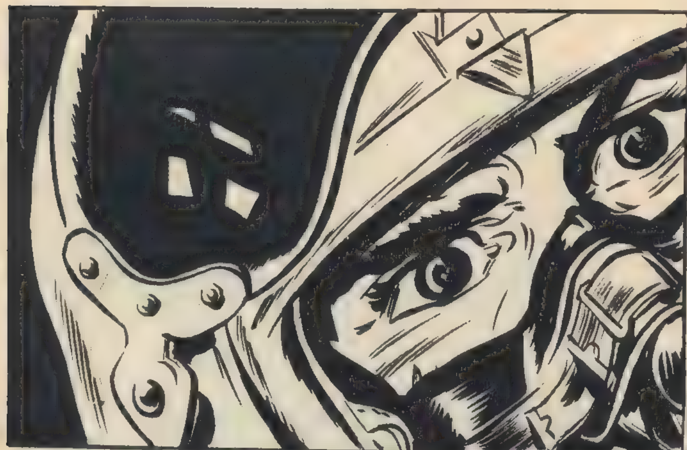

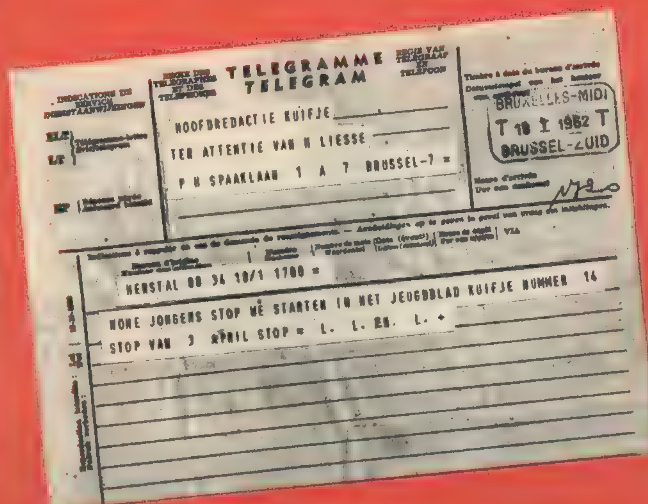
WORDT VOORTGEZET

Volgende week komt

DAN COOPER WEER !

EEN GEHEIMZINNIG TELEGRAM !

TELEGRAMME
TELEGRAM
HOOFDREDACTIE KUIFJE
TER ATTENTIE VAN H LIESSE
P H SPAAKLAAN 1 A 7 BRUSSEL-7 =
BRUXELLES-MIDI
T 18 I 1962 T
BRUSSEL-ZUID
HERSTAL 88 34 18/1 1700 =
HONE JONGENS STOP WE STARTEN IN HET JEUGDBLAD KUIFJE NUMMER 14
STOP VAN 3 APRIL STOP = L. L. EN. L. +

RIK RINGERS

OPLOSSING RAADSEL Nr 15

DE representatierekening van november is gedateerd op ZONDAG 25 NOVEMBER. Dat wil zeggen dat 11 november ook een ZONDAG is. Dillen maakte dus een valse rekening op door representatieonkosten te vermelden van bezoeken aan verschillende firma's te Bradford op ZONDAG 11 NOVEMBER ! De verkoper heeft zich verraden door de data niet nauwkeuriger te bestuderen.

ONGELOOFLIJK EN TOCH WAAR !

Tijdens de jongste Wereldoorlog vloog een zwaar bombardementsvliegtuig tegen de Empire State Building aan. De Empire State Building is het hoogste gebouw van New York. Het werd gebouwd in 1931, is 438 m hoog en telt 102 verdiepingen.

Indien je meer wenst te weten over New York en zijn wolkenkrabbers, verzamel dan van nu af KUIFJE'S punten om de 10 reeksen kleurenfoto's (61 tot 70) te verkrijgen, die een nieuw album illustreren van de AARDRIJKSKUNDE uitgegeven door de KUIFJE'S BON. Titel van het album: **AMERIKA Deel I.**

Er zijn nog meer uitgaven van de KUIFJE'S BON: DE AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE: Deel I en II; DE AARDRIJKSKUNDE VAN EUROPA: Deel I tot IV; DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD: Deel 1, II en III.

De KUIFJE'S BON is een waardevol geschenk, dat je vindt op volgende kwaliteitsprodukten:

VICTORIA — MATERNE — COLGATE — PALMOLIVE — PROSMANS — CLE D'OR — LOMBARD COLLECTIE — PANA — TOSELLI — VULPEN LE TIGRE — HACOSAN — NOSTA — PALMAFINA — JU'CY & WHIP — VANDENHEUVEL — KUIFJE'S FRUIT.

Stuur je bons naar de KUIFJE'S BON, P. H. Spaaklaan, 1 à 11, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres, of in een warenhuis A L'INNOVATION.

Het weekblad « KUIFJE » : 17e jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE - HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

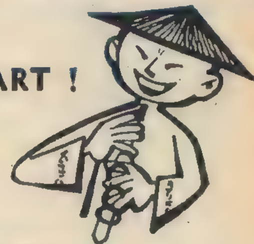
HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2,75	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5,50	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 10.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art 22.86.00

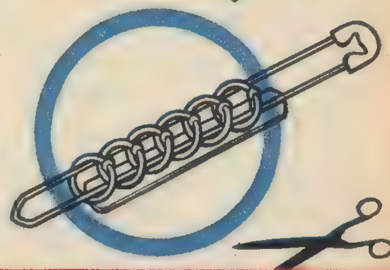
UREN PRET MET DE ECHTE CHINESE LEGKAART !

Het nieuw spel bestaat uit elementen die men moet samenvoegen en scheiden... Het is zeer eenvoudig en nochtans kan je er je hersens op breken !

Jij zal het mysterie van de Chinese legkaart makkelijk doorgronden, want je stuurt vlug de ingevulde bon terug en je voegt er een briefje van 20 F aan toe:

CHINESE LEGKAART
Rinsdelleplaats, 25
Brussel.

BON

Ik voeg 20 F bij om per omgaande een Chinese legkaart te ontvangen en de handleiding.

Naam : ....
Volledig adres : ....

HANSJE en de

Hansje en sergeant Botermans kerven alle stoelen

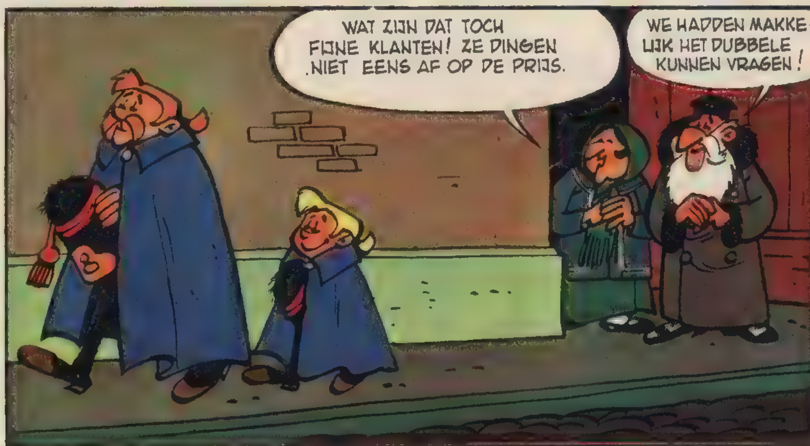

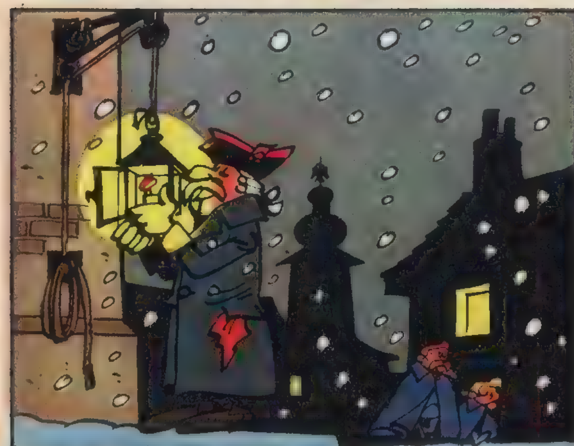

prins van Jitomir

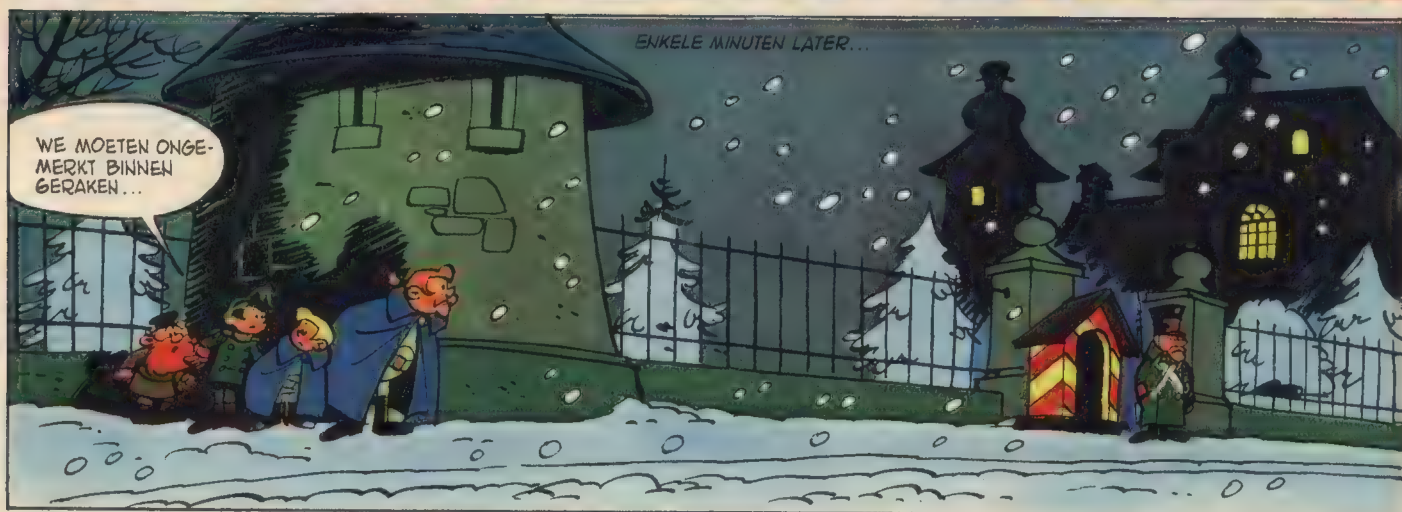

TEKENINGEN BERCK
SCENARIO Y. DUVAL

stuk in de hoop er het bewuste testament in te vinden.

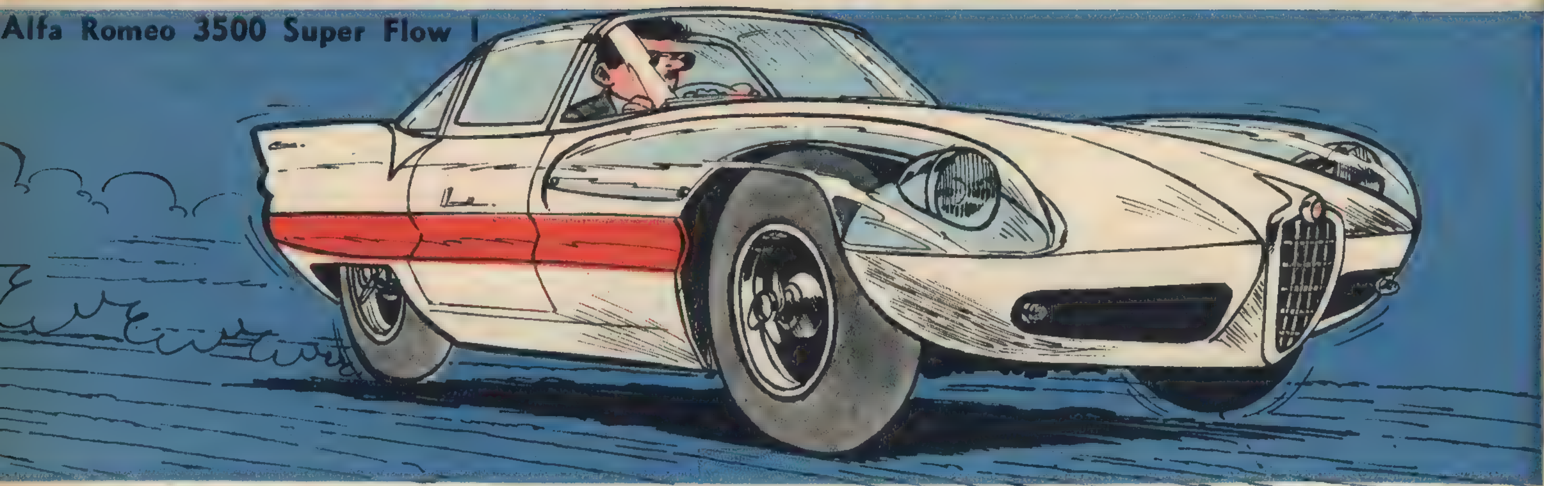

WORDT VOORTGEZET

ONS AUTOPRAATJE

Alfa Romeo 3500 Super Flow I

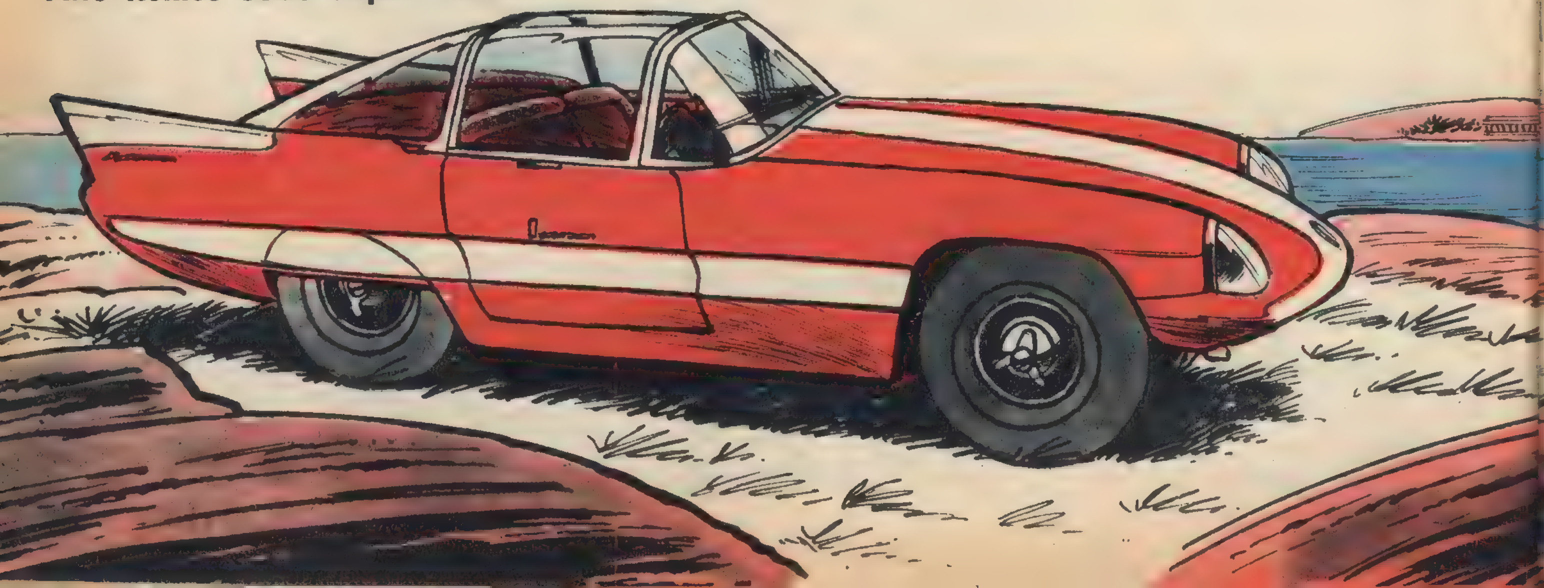
de super flow... DE ELEGANTE STIJ

IN het jongste Automobielsalon van Turijn presenteerde Pininfarina een experimentele realisatie op het frame van een Giulietta SS. Het gaat hier om een elegante spyder met ronde lijnen en waarvan de symmetrie zo perfect is dat men zeer moeilijk zeggen kan of de motor in die wagen nu vooraan of achteraan is geplaatst. De kajuit biedt plaats aan twee personen en is volledig door glas omringd. De panoramische achterruit, bestemd om de luchtkolken in de kajuit bij hoge snelheid weg te werken, draait op zichzelf en kan helemaal achter de achterste zetels verdwijnen wanneer men een gematigder vaart heeft.

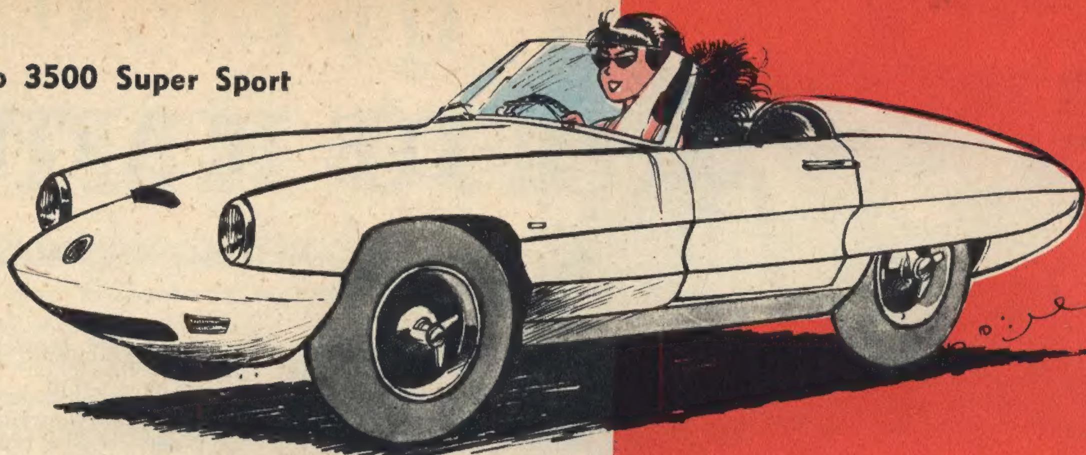
Men heeft zeer veel gesproken over de decadentie van de trapeziumlijn die Pininfarina lanceerde met zijn Lancia Florida. De grote koetsenmaker moest heel wat kritiek horen. Toen de experimentele Giulietta op het toneel verscheen, zeiden de bewonderaars : « Pininfarina heeft de vierkante lijn opgegeven » of sterker nog : « Pininfarina heeft de Taunuslijn overgenomen ». Het is mogelijk dat deze lui, al bewonderen ze dan ook de Italiaanse koetsenmaker, het indrukwekkend aantal realisaties van Pininfarina vergeten hadden. Denken we maar aan de Super Flow !

Pininfarina heeft zich gedurende heel zijn carrière gewijd aan de rationele profilering van de autocarrosserieën.

Alfo Romeo 3500 Super Flow II

Alfa Romeo 3500 Super Sport

L VAN *pininfarina*

SUPER FLOW

Tot de Super Flows behoren een reeks speciale realisaties van Pininfarina op een frame van de Alfa Romeo 3500, afkomstig van de oude Disco Volantes, die o.m. hebben deelgenomen aan de Mille Miglia en aan de 24 Uren van Le Mans in 1952.

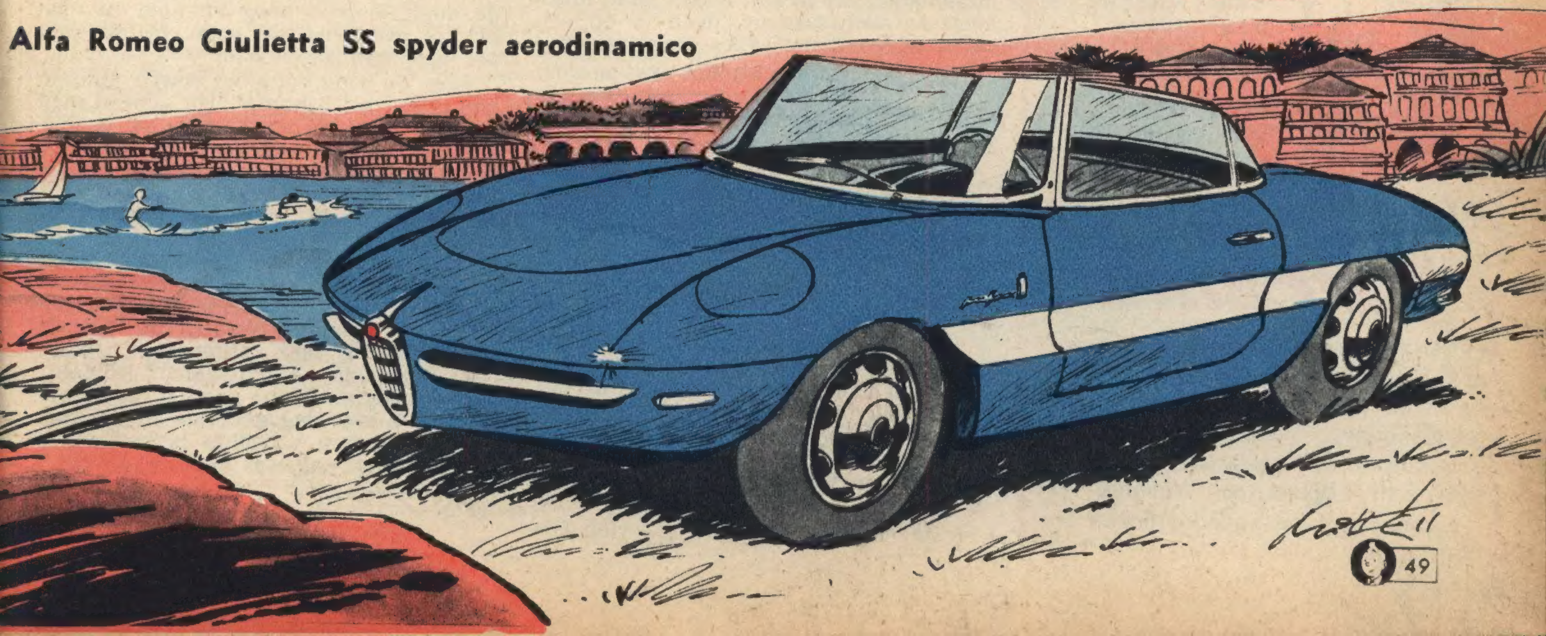
In de nieuwe experimentele Giulietta herkent men de lijn van de Super Flows, maar verfijnd en nog mooier afgewerkt. Pininfarina is niet de enige constructeur die aldus progressief een gamma van auto's bouwt die stilaan een bepaalde stijl introduceren.

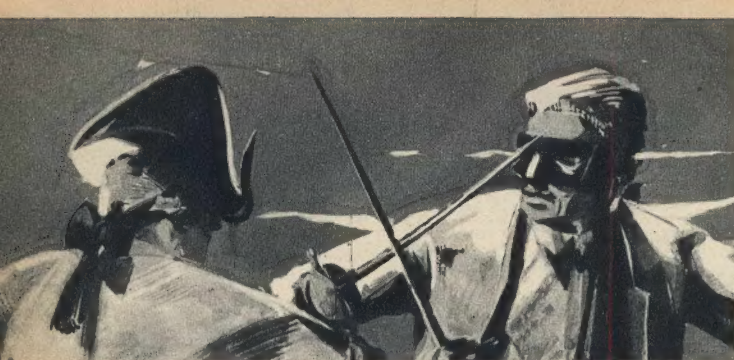
De Amerikanen hebben hun formule « Dream Cars ». Zij bouwen, als experiment natuurlijk, een reeks prachtige koetswerken zeer futuristisch en modern, maar estetisch niet altijd bevredigend. Zij willen echter die nieuwe lijn, die nieuwe vormen stilaan introduceren en er het publiek aan gewoon maken, Wat men eens een futuristische carrosserie noemde, komt twee, drie of vier jaar later op de markt als de gewone carrosserie van een wagen die in serie wordt gebouwd. Het is ook mogelijk dat men niet de ganse carrosserie heeft aanvaard voor die seriewagen. Soms blijft er van het futuristisch model nog alleen een decoratief motief of de flank van een wagen over, of de tekening van de achterlichten ! Het experimenteren is altijd voor iets goed, al was het maar voor een achterlicht.

...de giulietta ss

In ons volgend nummer een praatje over DREAM CARS !

Alfa Romeo Giulietta SS spyder aerodinamico

DUEL OP DE LAGUNE

VERVOLG VAN PAGINA 21

— Zorg dat je ten minste het bedrag van ons dineetje terugwint, zei Bart lachend. Ik heb zin om iets fris te drinken. Ik tref je straks aan dit tafeltje.

Bart Doekema kuierde nieuwsgierig de salon rond en bleef hier en daar wat staan kijken. Hij stond net met kleine teugjes van een glaasje witte wijn te proeven, toen zijn aandacht getroffen werd door fluisterende stemmen die achter een zuil vandaan kwamen.

— Wees verstandig, Barberi. Honderdduizend pond is mijn laatste bod. Het is een fortuin en je kan niet meer verlangen!

— Op één voorwaarde, Howard. Indien ik de som dadelijk mag hebben?

— Natuurlijk. Teken dit papiertje en ik overhandig je dadelijk het geld.

— Ziezo! Zorg dat je het ontvangbewijs veilig wegbergt, vriend.

— Hartelijk dank voor de tip, doch je kan denken dat ik geen zin heb dit strookje papier in vreemde handen te zien vallen.

Bart voelde hoe het bloed zich uit zijn gelaat wegtrok.

— De ellendelingen! bromde hij tussen de tanden. De schoften! Dat papiertje moet ik absoluut in handen krijgen! Als begin van mijn diplomatieke loopbaan zou dat niet slecht zijn.

De man met de purperfluwelen wambuis, die Howard heette, had het papier in de zak van zijn cape laten glijden en wendde zich discreet naar de uitgang. Eens buiten, stapte Howard in een gondel die hem aan de steiger opwachtte.

— Een dukaat, indien je dat bootje inhaalt, zei Bart en hij stopte de gondelier een muntstuk toe.

— Voor die prijs kan mijnheer de zaak reeds als afgehandeld beschouwen, lachte de Venetiaan en begon te roeien.

Toen de gondel van Bart langs die van Howard gleed, wipte Bart met een lenige sprong van de ene boot op de andere.

— Nee, maar! Mijnheer, wat wil je?

— Neem me niet kwalijk dat ik onuitgenodigd bij je aan boord kom, mijnheer de ambassadeur, doch is op een carnavalavond niet alles toegelaten?

— Je hebt waarschijnlijk wat te diep in het glas gekeken, jongeman, doch je moet weten dat ik niet op je gezelschap gesteld ben!

— Dat doet er niet toe... Neem aan dat ik geweldig belang stel in een papier dat Zijne Excellentie in de zak van zijn cape verborgen heeft.

— Dan zal je het er met de punt van je degen moeten uithalen, jongeman! brulde Howard woedend.

— Precies wat ik van plan was! spotte Doekema.

Als een bliksemschicht hadden de beide mannen hun degen getrokken en er ontspon zich een hardnekkig gevecht op de smalle plecht van de gondel. De vlijmscherpe wapens schitterden in het maanlicht.

— Je hebt het zelf gewild! riep Howard en met gestrekte arm schoot hij op Bart toe.

— Die stoot is een van mijn specialiteiten! antwoordde Bart en weerde met een soepele polsbeweging het wapen van zijn tegenstrever af... Maar kende je die stoot? lachte Doekema, terwijl hij de punt van zijn degen op het kanten sjaaltje van Howard zette.

De punt van Barts degen gleed onder de kin van de Engelsman die, om zijn keel te redden, achteruit sprong.

Het water spatte hoog op, terwijl Bart hartelijk lachend de verbaasde ambassadeur nakeek, die wanhopige bewegingen maakte om zijn hoofd boven water te houden.

Doekema was er in geslaagd de cape, die achter Howard aan wapperde, met een punt van zijn degen aan de plecht te prikken.

— Ik heb het kostbare papiertje! Het bewijs van je omkoperij is in mijn handen! triomfeerde Bart.

En tot de gondelier die met de handen voor de ogen in een hoekje van de gondel zat:

— En nu vlug naar huis toe! Maak je niet bezorgd om hem! De Britten haten water in een glas, doch zij zijn puike zwemmers! Een fris bad zal hem opkikkeren...

* * *

De volgende dag waren alle ambassadeurs tegenwoordig in het Dogenpaleis om de Grote Raad te vergezellen voor het plechtige Zeehuwelijk. Sinds de XIIIe eeuw wil de traditie dat de doge in feestgewaad elk jaar aan boord stapt van de Bucentaurus en tot aan het Lido vaart, waar hij een gouden ring in de zee werpt om het eeuwige verbond tussen Venetië en de zee te bevestigen.

— Dit document zal je waarschijnlijk in staat stellen een zaak, die al lang om een beslissing vroeg, af te handelen, zei Bart Doekema, terwijl hij diep voor de doge Tiepolo boog en hem het papiertje overhandigde waar hij zo dapper voor gevochten had.

Toen de oude doge het bewijs gelezen had, werd hij lijkbleek. Hij scheen diep na te denken en stapte toen op de Nederlandse ambassadeur toe. Bart zag hoe de beide heren elkaar een poosje later hartelijk de hand schudden.

— Fijn, dacht Bart, het handelsverdrag tussen Nederland en Venetië lijkt in kannen en kruiken, mijn oom hoeft zich verder geen zorgen meer te maken.

Terwijl Bart Doekema de paleizen langs de kanalen bewonderde, hoorde hij plotseling luid achter zich niezen.

— Verkouden, Sir Howard? Je moest op je hoede zijn voor nachtelijke zwempartijtjes. Overdag geeft de zon al veel warmte, maar 's nachts is het water in de lagune nog wat koel!

EINDE

Zoeklicht op
STIJN STREUVELS

TOEN we Stijn Streuvels ontmoetten enige jaren geleden, tijdens een boekenbeurs te Antwerpen die gepaard ging met de jubelviering van het letterkundig tijdschrift « Dietse Warande en Belfort », had hij de tachtig reeds een flink eind overschreden. Hij zag er toen amper zestig uit. Een man van ijzer. En toen we hem onlangs gingen gelukwensen ter gelegenheid van zijn negentigste verjaardag, moesten we zijn flinke stap bewonderen, zijn slanke en kaarsrechte verschijning, zijn brandende ogen die peilen naar je hart. Ook al doet de witte borstelige snor hem thans wat strenger schijnen dan hij in werkelijkheid is.

— Is het geheim van je jeugd wellicht te verklaren, door het feit dat je aktief brigadier bent van de melkbrigade, Stijn ? informeerden we schalks.

Hij bekeek ons met een raadselachtige glimlach, die zowel « ja » als « neen » kon betekenen.

— Herinneringen uit mijn jeugd ?

Want ja, daarvoor waren we natuurlijk voor « Kuifje » speciaal gekomen.

Zijn identiteitskaart vermeldt, dat Frank Lateur geboren werd te Heule op 3 oktober 1871.

— Maar men wordt niet als **schrijver** geboren, zegt Streuvels heel nadrukkelijk. Dat gaat eerder traag, geleidelijk, heel moeilijk zelfs !

Op school voelde hij zich niet helemaal op zijn plaats. Hij behoorde zeker niet tot degenen, die met hart en ziel aan hun schoolboeken en de erin besloten wijsheid verhangen zijn. « Als het leren een zwijn moest zijn, jij zou het de keel afsteken ! » verweet vader Lateur zijn spruit zekere keer.

En toen hij merkte, dat er uit zijn zoon toch geen geleerde bol zou groeien, vond vader het zonde dat-ie zijn broeken op de schoolbanken bleef verslijten. Frank moest helpen in de banketbakkerij van zijn vader, die zich omstreeks 1884 te Avelgem vestigde en wiens taartjes door de inwoners op prijs werden gesteld.

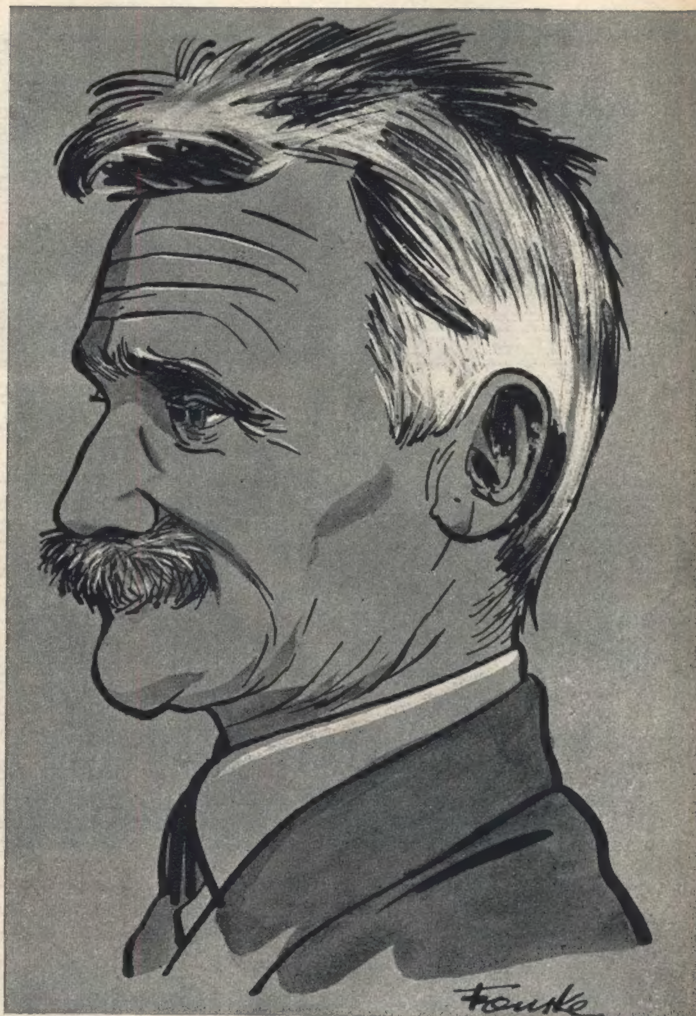
Was hij dus in zijn jeugd geen uitblinker, één keer toch had Stijn — die toen nog Frank heette — zijn kameraden allemaal overvleugeld. Dat gebeurde kort vóór een kerstvakantie. De leerlingen kregen een opstel over kerstmis te maken, en dat van de kleine Frank was zo mooi, dat het in alle klassen werd voorgelezen. Toen, onbewust, zonder dat iemand het besefte was de auteur Streuvels geboren...

Een echte spring-in-'t-veld was hij nochtans evenmin. Het gebeurde dat hij zich afzonderde om na te denken. Over de natuur, over de vogels en de velden, misschien ook reeds over het leven ? Hij babbelde minder dan de meeste andere jongens, ofschoon dat geenszins wil zeggen dat hij een dromer was. Als bakkersgast heeft hij nooit een brood of een taart laten verbranden... Dat vertelt hij met rechtmatige trots.

Een boekenwurm was Streuvels in die tijd helemaal niet. Behalve Snieders en Conscience kende hij geen schrijvers, tenzij dan Guido Gezelle, zijn oom, bij wie hij in gezelschap van zijn moeder, die een zuster van Guido was, wel eens een zeldzaam bezoek aflegde.

Toen hij zijn eerste boekenrekje begon te vullen, toonde hij een speciale voorliefde voor het geheimzinnige, het fantastische. Hij bezat ook « Lucifer » van Vondel. Niet omdat hij in die tijd zodanig met Vondel dweepte, maar omdat het ging over Lucifer, de Prins van de duivels, en dàt was een hele kerel... Daarover wou hij wel wat méér vernemen. Hij las het boek in één adem uit en had er zijn sikkepit van begrepen... Hoe kon dàt nu ? Hij herbegon, ditmaal meer bezadigd, en snapte geleidelijk de schoonheid, de grootsheid van dit boek. Zo gaf hij er zich rekenschap van, dat boeken schrijven nog iets méér is dan woorden en zinnen aaneenrijgen. Hij kreeg de smaak te pakken, leerde vreemde talen en was weldra in de buitenlandse letterkunde zeer goed thuis. Later heeft hij trouwens uit het Engels, Noors en Duits verscheidene boeken vertaald.

Hij schafte zich talrijke boeken en tijdschriften aan. Vader Lateur, die dit met bekommerde blikken bekeek, kon zich zekere dag niet langer bedwingen, sloeg met de vuist op de keukentafel en riep :

Stijn Streuvels

— Verdorie toch ! Jij zal nog gek worden met al je boeken. Zot zal je worden !

Gelukkig voor Stijn — en voor ons — is die voorspelling niet uitgekomen ! Alle letterkundigen zijn weliswaar een beetje zonderling — zonder onderscheid — maar tussen zonderling zijn en een slag van de molen hebben, is er toch nog een betekenisvol onderscheid.

Het eerste oorspronkelijk stukje proza, dat Streuvels schreef, heette « November-Idylle », dat later onder de titel « In de Voorwinter » in zijn eerste boek zou verschijnen. En dat eerste boek heette dan « Lenteleven ». De volksuitgave ervan kostte toen (in 1899) twee frank, en de luxe-uitgave tien frank.

Sedert dat eerste boek ging er geen jaar voorbij of er kwamen er nieuwe op de markt. En geleidelijk werd de boodschap van Streuvels duidelijk : « Laten wij ons onderwerpen aan de machten die ons regeren, om niet vernietigd te worden... » Zijn persoonlijke levenshouding werd ook belichaamd in zijn personages, die rustig voortwerken, terwijl de wereld om hen heen in elkaar stort...

Men heeft in de krant reeds zijn begrafenis aangekondigd. Maar Streuvels heeft geenszins het inzicht — als God het wil — er thans reeds het bijltje bij neer te leggen. En zijn goede vriend, koning Boudewijn hoopt in het Lijsternest, waar Streuvels woont, nog menige flinke sneden « koekebrood » te mogen eten.

— De koning, zegt Streuvels, spreekt voortreffelijk Nederlands, heeft veel gelezen en weet waarover hij praat. Hij heeft veel waardering voor de Vlaamse schrijvers.

BERT GEERTEN

DE JUWELEN VAN BIANCA CASTAFIORE

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DOOR HERGÉ

Neen, met ernstige zaken spot de échte politieman nooit !

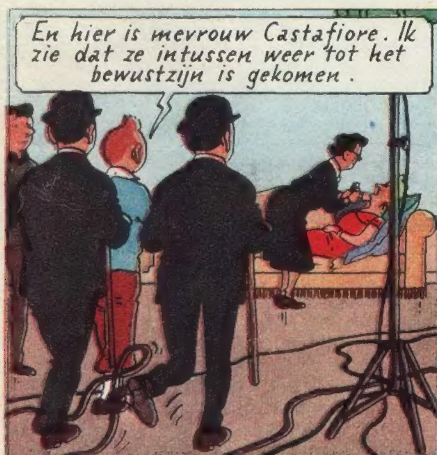

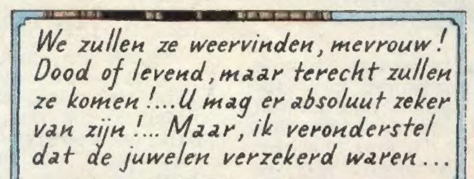

(1) lees HET GEHEIM VAN DE EENHOORN.

WORDT VOORTGEZET